Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI Ч. 7. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 11-го СІЧНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 11, 1985 No. 7. VOL. XCI

Українські науковці взяли участь в сесії славістів

Вашінгтон. — Від 27-го до 29-го грудня 1984 року тут відбулася чергова щорічна конференція членів Американської асоціяції викладачів слов'янських та східньоевропейських мов. На ній були присутні українські професори та науковці з Америки, включно із Пуерто Ріко, з Канади та Австралії. Серед 55-ти різних сесій, дві були специфічно присвячені українській літературі.

Сесію „Українська література в порівняльній перспективі" підготовила Марта Кухар. Зенон Кук говорив про „Тимка Падуру та 'українську школу' в польській літературі XIX сторіччя". Ася Гумеська доповідала про „Монаха, як літописця, у творах: Пушкіна 'Борис Годунов' та Франка 'Іван Вишенський' ". Ярослав Розумний поділився своїми спостереженнями про „Поворот символу: Шевченкова 'Катерина' у сучасній українській літературі". Оленка Сапюк доповідала на тему „Письменник в екзилі: конфлікти і теми українських та еспанських письменників Аргентини".

В 1985 році цю порівняльну сесію вестиме Альберт Кіпа, а 1986 року Лариса Залеська-Онишкевич.

Друга сесія відбулася з рамени Інтернаціонального товариства ім. Івана Франка. Її підготовив Леонід Рудницький. Л. Залеська-Онишкевич говорила про Івана Франка та його сучасниць, українських письменниць, та про справу його участи в редагуванні „Першого Вінка". З. Кук доповідав про зв'язки та листування Франка з польською письменницею Елізою Ожешковою. Про Франкові переклади, інтерпретації й аналізи Овида відчитано доповідь Володимира Жили.

Предсідником цієї сесії в 1985 році буде Катерина Довбенко, а в 1986 році Надія Дякун.

Українські науковці брали участь з доповідями також в інших сесіях: Михайло Найдан доповідав про соціялістичний реалізм у сучасній українській підсовєтській прозі та А. Гумеська (авторка серії підручників) брала участь в панелі про індивідуалізоване навчання української мови.

Крім виключно українських тем, було сім доповідей, присвячених Гоголеві. Одна з них, Гері Кокса, розглядала справу українськости Гоголя, а одна про Гоголя та вертеп (доповідь Мадгу Маліка).

Помер Василь Цюпа, довголітній секретар 325-го Відділу УНС та громадський діяч

Ню Йорк. — У вівторок, 8-го січня ц.р., помер тут після довгої і важкої недуги на 70-му році життя Василь Цюпа, довголітній секретар 325-го Відділу Українського Народного Союзу, Товариства „Запорозька Січ" у Брукліні, Ню Йорк, касир Окружного Комітету, та один із визначних діячів цілого ряду організацій народжених в Америці українців.

Бл. п. Василь Цюпа

Василь Цюпа народився 1915 року в Брукліні, Ню Йорк, і вже від молодих літ став активним членом українських організацій Ліги Української Молоді Північної Америки, Українського Народного Дому в Брукліні, де він був його президентом, та місцевої групи „Молода Україна", яку теж очолював, як її президент.

Після відбуття військової служби в американській армії в Европі під час Другої світової війни, він повернувся до української громади і продовжував далі

(Закінчення на стор. 8)

КУППО плянує створити Конґрес

Ню Йорк (ПС КУППО). — В суботу, 15-го грудня 1984 року, тут в приміщенні Українського Спортового Клюбу відбулася чергова сесія Конференції Українських Політичних Партій і Організацій (КУППО) з участю 17-ох умандатованих представників політичних середовищ: ОУН, ОУН — З УРДП, (СЗСУ), Селянська Партія, УДР, УНДО і Ради Прихильників УНР. Представник УСП (Українська Соціялістична Партія) д-р Степан Ріпецький через хворобу не міг бути присутнім на нарадах.

Як відомо, КУППО постала на переломі 1978-79 років, коли після розв'язання Президентом Миколою А. Лівицьким УНРади були пороблені енергійні але безуспішні заходи середовищ, що опинилися поза УНРадою, довести до привернення консолідації. Ініціятива до скликання Конференції вийшла від тодішнього Голови ПУН св. п. д-ра Дениса Квітковського, який звернувся листовно до всіх політичних середовищ, включно із ОУН-Р під проводом Ярослава С. Стецька, зі запрошенням до участи. КУППО не являється під сучасну пору політичним центром, але форумом для виміни думок і інформацій про важливі справи визвольної політики та устійнення необхідних спільних виступів перед українською громадою та зовнішнім світом. Прикладом такої саме корисної діяльности КУППО були спільні виступи в справі русифікації, підтримка праці і заходів ЗП Української Гельсінкської Групи, висилка меморандуму до учасників Мадридської конференції в обороні прав України чи врешті ряд звернень до української громади у важливих питаннях праці організованої української спільноти в діяспорі. КУППО і її складові частини високо оцінюють ролю Українських Церков та СКВУ в допомозі українському народові на рідних землях та збереженні етнічно-національної субстанції української громади в діяспорі.

Остання сесія КУППО занялася на своїх нарадах передусім аналізою сучасного дуже загрозливого стану для українського народу, а у зв'язку із тим прикрим та не менш загрозливим станом політичного розбиття серед екзильних політичних сил. Учасники нарад КУППО, які відбули свої ділові наради під керівництвом Президії на чолі із теперішнім предсідником д-ром Зеноном Городиським, ствердили однозгідно потребу об'єднаної і координаційної допомоги Україні та оборони її прав перед вільним світом. Стверджуючи, що всі енергійні заходи КУППО довести до привернення консолідації на базі ДЦ УНРади і що зокрема останні заходи перед IX Сесією УНРади літом 1984 року не довели до належних результатів і що немає жодних перспектив в майбутньому, що теперішня УНРада з її сучасною структурою може стати такою базою, учасники нарад умотивовано підкреслили, що КУППО мусить структурально, організаційно і оперативно врешті стати спільним диспозиційним центром тих всіх політичних самостійницьких сил, для яких треба спільної і скоординованої допомоги Україні. Це є невідкладним і головним завданням української визвольної політики.

На нарадах після їх відкриття доповідали проф. Михайло Воскобійник про його консолідаційні заходи із доручення КУППО та ред. Антін Семенюк про потребу створння чи перет-

(Закінчення на стор. 8)

Не все гаразд за Залізною заслоною

Ню Йорк. — Щоденник „Ню Йорк Сити Трибюн" у числі з 4-го січня на сторінці „Поневолений світ", порушив три важливі справи, які говорять самі за себе і вказують, що не все гаразд за Залізною заслоною, де кожного дня і на кожному кроці порушується права людини.

Першою справою, як подає газета, є повільне умертвлення жидівського активіста Анатолія Щаранського, засудженого совєтським судом на 13 років тюрми і концтаборів за нібито шпигунство в користь З'єднаних Стейтів Америки. Злочином, очевидно, треба вважати промовчування совєтами хвороби, а може навіть чого гіршого — смерти в'язня, про що говориться в офіційному повідомленні до матері адміністрації одного з численних совєтських концтаборів на Уралі: „Ваш син перебуває у лічниці" і більше жадного пояснення, жадних подробиць може зумисно для того, щоб надривалося серце матері і дружини, яка перебуває в Єрусалимі і робить розпачливі заходи, щоб врятувати мужа. „Я почуваю себе опущеним і хворим", — пише в одному з листів А. Щаранський до матері і цей лист віддзеркалює долю багатьох тисяч політичних в'язнів в совєтській тюрмі народів.

Другою турботливою справою є совєтські атаки на вірних і релігійні групи в СССР, а навіть самого Папу Івана Павла II. Тим разом атакувати „ватиканську політику" доручили васалові Москви на Литві Петрасові Ґріскевічіюсові, першому секретареві ЦК Литовської ССР. Він каже, що Ватикан „заохочує священиків до клерикального екстремізму, який породжує, ідеологічну диверсію і політичну протизаконну активність". В обіжному листі, призначеному тільки для „верхушки" компартії на Литві, перехопленому литовськими підпільниками і передрукованому у „Хроніці Литовської Католицької Церкви", місцевий апаратчик Ґріскевічіюс критикує Папу за його „систематичну і послідовну затурбованість долею Литовської Католицької Церкви". При тому він назвав потаємно висвячених священиків для цієї Церкви „підривними елементами", вказуючи на їхню антидержавну і антикомуністичну діяльність. Ґріскевічіюс закликає партійних апаратчиків до чуйности і слідкування за прихованою діяльністю священиків і вірних Католицької Церкви.

У Польщі ситуація у відносинах між компартією, яка, очевидно, контролює цілість життя в Польській Народній Республіці, і народом, головно польськими патріотами, погіршується з дня-на-день. Голосний політичний процес над вбивцями отця-патріота Єжи Попелюшка дорешти скомпромітував компартію в очах поляків і законодних держав. Багато поляків попадають в розпач і залишають свою батьківщину, масово втікаючи на Захід. Газета інформує про чергову масову втечу 112-ох поляків які вийшли на берег західньонімецького порту, збільшуючи число втікачів-туристів на кораблях до понад 800 осіб, які попросили права політичного азилю на Заході.

Ці й подібні випадки є наглядними доказами збільшення урядового терору в СССР і країнах Східньої Европи, де не на словах, а на ділі топчуться усі права людини.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕҐЕН ЗАДОВОЛЕНИЙ ВИСЛІДОМ ПЕРЕГОВОРІВ В ЖЕНЕВІ

Державний секретар Джордж Шулц (посередині) з президентом Роналдом Реґеном (зліва) і віцепрезидентом Джорджом Бушом в Білому Домі перед пресконференцією Президента.

Вашінгтон. — Президент Роналд Реґен, виступаючи в середу, 9-го січня, на своїй першій пресовій конференції, яка якраз збіглася із закінченням вступних переговорів між державним секретарем ЗСА Джорджом Шулцом і міністром закордонних справ Андреєм Громиком, висловив своє задоволення вислідом розмов з совєтськими представниками, подякував американській делегації і окремо державному секретареві за важку, але успішну працю. При тому Президент підкреслив важливу справу майбутнього діялогу з Совєтським Союзом, якщо переговори, які мали б розпочатися в недалекому майбутньому, про зменшення стратегічної нуклеарної зброї принесуть видні результати. При тому він відмітив, відповідаючи на запитання одного з кореспондентів, що згідний зустрінутись із совєтським лідером Константином Черненком, якщо така зустріч мала б причинитися до поліпшення відносин між обидвома країнами.

Обговорюючи справу евентуального повороту до політики детанту Р. Реґен заявив, що детант нічого поганого, але досі така політика була односторонньою і з неї ЗСА, ані країни вільного світу, майже нічого не скористали, а може навпаки, дозволили Совєтському Союзові започаткувати перегони в озброєнні.

На думку Президента, немає ще покищо жадної космічної зброї для, як дехто каже, „започаткування міжпланетної війни", є натомість досліди над цією зброєю, ненуклеарною, яка в майбутньому може спричинитися до зменшення арсеналів офензивної нуклеарної зброї. Чи треба про цю зброю, а зглядно винаходи говорити тепер з СССР? Говорити можна, але поки немає зброї, не можна робити жадних плянів і жадних зобов'язань.

Переходячи до інших справ президент Р. Реґен, заявив, що програма Соціяльного забезпечення не є загрожена і покищо не потребує ані реформ, ані втручання федерального Уряду. Він є проти підвишки податків, бо витрати Уряду в 1986 році не будуть вищими від витрат в 1985 році, і зрештою раніша практика показала, що підвишка податків не є одинокою альтернативою поправи економіки чи зниження дефіциту у витратах федерального Уряду.

ЗСА, на думку Президента, повинні і далі допомагати заприязненим державам в Центральній Америці і тим силам, які активно змагаються за привернення демократичної системи в їхніх країнах. Він натякнув на неполагоджену справу Афганістану, про яку, правдоподібно, говорив Дж. Шулц з А. Громиком в Женеві.

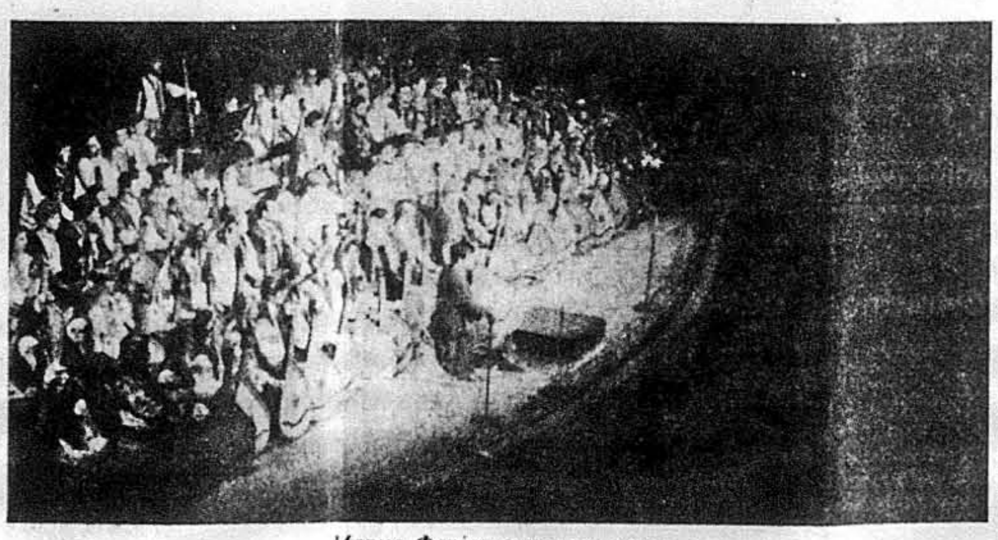
Журналісти завважили, що тим разом президент Р. Реґен був в дуже добрій формі, давав прецизні відповіді, жартував з кореспондентами і оптимістично висловлювався про політичні, оборонні і економічні справи.

ТРИЧІ СЛАВА УКРАЇНСЬКІЙ КОБЗАРСЬКІЙ МОЛОДІ

Наталка Павловська диригує в другій частині концерту.

(фота: ред. Наталка Дмитрюк, „Український Тиждневик")

Марко Фаріон виконує сольо.

Ню Йорк (в. л-ць). — Концерт кобзарської молоді, який відбувся тут з ініціятиви Товариства Українських Бандуристів (ТУБ) і під спонзорством Українського Народного Союзу в суботу, 29-го грудня 1984 року, в гарній, відремонтованій, але замалій для таких виступів залі Товн Голл і був присвячений вшануванню лірників і бандуристів, яких з наказу тодішнього диктатора комуно-московської імперії Йосифа Сталіна було вимордовано в половині 1930-их років, можна сміло зарахувати до одної з кращих культурних і добре зорганізованих імпрез цього метрополітального міста.

Здається, що успіх і практичне здійснення цієї доброї ініціятиви треба завдячувати концертовому комітетові, який складався з ентузіястів кобзарського мистецтва: адміністратора Школи кобзарського мистецтва в Ню Йорку Миколи Чорного, Лідії Чорної, Миколи Дейчаківського, Ксені Йовик, Юліяна Китастого, Петра Китастого, Наталки Павловської, Тараса Павловського, Теодора Шумейка та багатьох інших.

Товариство Українських Бандуристів було зорганізовано в 1982 році з ціллю збереження і розвитку кобзарства і української музики у вільному світі. ТУБ тісно співпрацює з Українською Капелею Бандуристів ім Т. Шевченка і користає з її довголітнього досвіду, видає збірники нот для початківців, влаштовує з'їзди і курси інструкторів, вдержує зв'язок між бандуристами в діяспорі тощо.

Кобзарська молодь підхопила цю прекрасну і корисну ініціятиву, а потім прийшла буденна, тяжка, виснажлива праця — вивчення нових пісень і коляд, спільні проби, підготова до поїздки до Ню Йорку, до якого прибула молодь з багатьох стейтів ЗСА і Канади, а також гість з Великобританії.

Заля була повна. Присутні тепло вітали кожну точку виступу, без огляду на те, чи вона була ліпшою чи гіршою, і це піднесло загальний настрій серед кобзарів і нав'язало живий зв'язок між публікою і виступаючою молоддю.

Багата програма включала 26 пісень і композицій, що їх молоді і старші кобзарі виконували спільно; одинцем, квінтетом і дуетом.

У першій частині концерту збірних виступів не було. Розпочато її лірницьким кантом „Святий Боже", муз обробка Григорія Китастого, присвяченим пам'яті сотень кобзарів і лірників закатованих совєтськими чекістами. Дуже зворушливо прозвучала поема Олекси Веретенченка „Дума про Марію" у виконанні Петра Китастого під власний акомпаньямент бандури, „Марш УПА" виконав квінтет бандуристів — П. Китастий, Микола Дейчаківський, Юліян Китастий, Михаїл Невмержицький, Павло Писаренко. Дуже зворушливу „Думу про смерть козака-бандуриста" виконав вдало Андрій Китастий; в'язанку пісень вї іграла на бандурі Ліза Клименко; пісню Недобитого із драми „Невольник" чудово виконав досвідчений бандурист і вчитель Роман Левицький, який вже самою появою у білому козацькому одязі викликав бурю оплесків на залі; ліричну пісню „На човні" слова Лесі Українки, муз. Лесі Дичко виконала солістка Марія Волянська,

(Закінчення на стор. 8)

В АМЕРИЦІ

ВЕРХОВНИЙ СУД вирішив, що поліція має право без позову арештувати людину і її задержати коротко в тюрмі, якщо знає, що за нею шукають в іншому стейті. В другому випадку Верховний Суд рішив, що летунська лінія Тренс Ворлд нарушила існуючі закони, коли змусила піти на пенсію 60-річного летуна, замість, щоб дати йому іншу працю.

ЧЛЕНИ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ партії в Сенаті розглядають пропозицію на зменшення дефіциту Уряду дорогою „замороження" видатків поза кордонами ЗСА і виключенням будь-якої підвишки у життьових видатках. Таке „замороження" буде мати вплив і на видатки на озброєння і на соціяльне забезпечення. Президент Роналд Реґен не погодиться на таку альтернативу зменшення дефіциту, — кажуть політичні спостерігачі.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Ричард Ніксон хворіє на дуже болючу вірусову недугу з родини герпесів т. зв. оперезуючий лишай з піхурцями (shingles) і його домашній лікар ствердив, що цей випадок є одним з найгірших, які він бачив у своїй практиці. Недуга розпочалася ще в грудні. Сподіваються, що Ніксон не видужає скоріше як за місяць-півтора.

БЕРНГАРД ҐЕЦ З Ню Йорку, який у грудні стріляв на чотирьох муринських хлопців у підземці за те, що вони напали на нього, вийшов з в'язниці за кавцією 50,000 долярів у вівторок, 8-го січня. Кавцію зложив він сам, правдоподібно з родинного майна, відкидаючи будь-яку допомогу інших, що зібрали на ту ціль добровільно гроші. Рівночасно із звільненням Ґеца троє муринських хлопців, в яких стріляв Ґец, відмовилися зложити зізнання про цей випадок перед судом, до якого їх покликали у вівторок, 8-го січня.

БЮРО ТРАНСПОРТУ В Ню Йорку виграло право на те, щоб затруднити понад 1,000 працівників більше на вищих постах без контролі юній. Вони не будуть членами існуючих спілок транспортових робітників тому, що бюро транспорту уважає корисним мати таких працівників залежними лише від нього.

ПЛЯН УРЯДУ НА ТЕ, щоб викинути усі великі плякати з оголошеннями на дорогах і автострадах не вдався. Усунути такі оголошення рішено ще у 1965 році законом про красу публічних доріг. Не зважаючи на цей закон, ще сьогодні стоїть на дорогах біля 200,000 таких великих оголошень і ті, які їх примістили на автострадах знаходять різні способи оминути обов'язуючий закон.

У СВІТІ

МІСЬКА РАДА Москви прийняла постанову, на підставі якої забороняється усім особам, які знаходяться на Червоній площі, курити цигарети. Газета „Вечєрняя Москва", інформуючи про цю постанову, відмічує, що курення цигарет на площі поховання Владіміра Леніна й інших керівників Совєтського Союзу створює неповажну атмосферу і непошанування місця багатьох поховань. Раніше рада Москви заборонила курення цигарет в театрах і в публічній транспортації.

КОМЕНТАТОР МОСКОВСЬКОЇ телевізії Валентін Зорін, обговорюючи справу переговорів між державним секретарем ЗСА Джорджом Шулцом і міністром закордонних справ СССР Андреєм Ґромиком, позитивно висловився про самі переговори і насвітлював їх у меншбільш правдивому світлі. Очевидно, як треба було сподіватися, Зорін відмітив, що зустріч в Женеві дала можливість Совєтському Союзові „з'ясувати свою мирну політику". Він вважає, що розмови були добрим початком для продовження роззброєневого діялогу в майбутньому. Раніше також совєтське пресове агентство ТАСС розіслало до всієї преси в СССР і поза його кордонами свій комунікет і спільну американсько-совєтську заяву, як тільки вона появилася в Женеві.

ТОМУ, ЩО ПОЧАЛИ настирливо поширюватись поголоски про тяжкий фізичний стан жидівського активіста, а тепер політичного в'язня Анатолія Щаранського, який відсиджує в концтаборі свій 13-річний засуд за нібито „шпигунство" в користь З'єднаних Стейтів Америки, совєтські офіційні чинники вирішили „розвіяти" сумніви і дозволили матері Щаранського відвідати хворого в'язня в шпиталі, куди його перевезли у тяжкому фізичному стані. В міністерстві внутрішніх справ Іді П. Мілґром, матері Щаранського, заявили, що вона отримає своєчасно повідомлення про можливість відвідин безпосередньо від керівництва табором. На запитання коли це станеться один з високих урядовців мав заявити: „мабуть після зустрічі в Женеві". Однак в понеділок, 7-го січня, вона отримала телеграму з Пермі на Уралі. Політичні спостерігачі не виключають, що про долю Щаранського говорив в Женеві з міністром закордонних справ Андреєм Громиком державний секретар ЗСА Джордж Шулц.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

СССР не є партнером

Коли один із кремлівських можновладців, Міхаїл Ґорбачов, був недавно в Англії, його спитали на пресовій конференції, чи совєтський уряд не думає змінити відношення щодо прав людини. Ґорбачов почервонів від злости, скинув маску добродушного миротворця і гаркнув: „А що ваш уряд робить у Північній Ірляндії?"

Большевицька імперія погодилась на відновлення переговорів про стан зброї із Заходом і її володарі заговорили про потребу детанту, бо вони бояться третьої світової війни на два фронти, бояться дати зброю мільйонам своїх громадян, які ненавидять режим, бояться революції у сателітських країнах. Але водночас не поступаються і не поступляться в нічому, що перечило б усьому характерові аґресивної імперіялістичної імперії. Роналд Реґен правильно назвав був ту імперію „злющою". З уваги на відновлення переговорів із СССР Реґен злагіднив свою реторику, але суть залишилася та сама: залишилася та сама злюща імперія, яка далі оперта на військово-поліційній системі правління всередині країни та на нащупуванні слабих місць в усіх континентах куди можна би експортувати комунізм.

Тому Роналд Реґен не раз говорив, що детант залежить не так від якогось нового договору про зброю, як від загальної поведінки Совєтського Союзу. І однаково президент Реґен, як його найближчі співробітники не раз підкреслювали, що становище ЗСА супроти СССР не зміниться із відновленими переговорами про припинення переговорів у зброєнні, не зміниться так довго, поки Совєтський Союз не змінить свого обличчя. Цей принциповий підхід американського Уряду супроти СССР підкреслений у новому протесті Роналда Реґена проти совєтської окупації в Афганістані і проти тамошнього комуністичного режиму, опертого на совєтській окупаційній армії.

У грудні 1984 року минуло п'ять років, як Москва перевела масовий збройний наїзд на Афганістан, дармащо там був уже комуністичний уряд. Але той уряд Гафізуллаха Аміна видався кремлівським володарям занадто „м'яким". Окупаційні совєтські власті арештували і розстріляли Аміна, свого союзника, з яким підписали були пакт „приязні" і поставили на його місце слухняного Бабрака Кармаля. Проте місцеве населення зненавиділо окупантів від першого дня їх приходу і зараз розпочався збройний партизанський рух, який продовжується по нинішній день. Окупаційний режим здавлює цей визвольний рух найбільш брутальними засобами, обкидаючи бомбами села й містечка та висилаючи проти партизанів танки й панцерні вози, проти яких важко боротися партизанським загонам, озброєним щонайвище ґранатами. Ці партизанські загони мають свої бази в сусідньому Пакістані і ведуть тактику несподіваних наскоків і швидких відворотів. Афганський рух спротиву триває вже п'ять років і коштує Москві величезні гроші та десятки тисяч вбитих і ранених, про які совєтська преса не пише ані слова. Америка підтримує афганських борців за свободу, але ця допомога замала і недостатня. Пакістанський уряд дав на своїй території прибіжище десяткам тисяч втікачів із Афганістану і сприяє партизанському рухові проти окупації Афганістану, але робить це теж замасковано, бо лякається провокувати совєтську аґресію і щодо Пакістану, тим паче, що другий сусід Пакістану — Індія — це хронічний ворог (спір за провінцію Кашмір) і „приятель СССР.

Ситуація 15-мільйонового населення Афганістану, що величиною схожий на стейт Тексасу, трагічна. Америка сама чи разом із своїми союзниками не всилі воювати за ту країну у Південній Азії, географічно ще дальшу, як В'єтнам. Власні сили свободолюбних афганців заслабі, щоби могти викинути наїзників, які вже п'ять років тому кинули туди 100,000 свого війська з усіма новітніми родами зброї і від того часу раз-у-раз підсилюють окупаційну збройну силу новими частинами. Москва наставлена радше на винищення всього афганського народу, ані ж на відкликання свого війська і привернення волі Афганістанові. Саме проти тієї політики національного ґеноциду запротестував президент Реґен з нагоди п'ятиріччя совєтської окупації тієї далекої країни. Колишній президент Картер на знак протесту проти окупації Афганістану проголосив був бойкот Олімпіяди в Москві і припинення продажу збіжжя Совєтському Союзові. Але від цього афганцям теж не стало легше. Президент Реґен є прихильником „тихої дипломатії", яку переводить державний секретар Джордж Шулц. Покищо з тієї тихої дипломатії небагато добра вийшло для світу, зокрема для всіх поярмлених Москвою народів, між ними народові афганському. Таким, як тепер є СССР, він не є партнером для детанту.

О.Т.

А ВСЕ Ж ТАКИ СКВУ НА ЗАВАДІ МОСКВІ

I.

Кожен, хто пильно слідкує за подіями в Україні, як і взагалі в неросійських республіках СССР, мусить ствердити, що антинаціоналістичний і антирелігійний шал совєтської пропаганди, в парі з існуючою там атмосферою єдинонеділимства й посиленої русифікації триває далі, а може навіть далі поглиблюється за владування трьох останніх російських „царів" — Леоніда Брежнєва, Юрія Андропова і Константина Черненка.

Впадають в очі три справи: намагання Москви і її васалів в Україні поглибити русифікацію всього культурного життя, наукових інституцій і шкільництва зокрема, знищити сліди існування і дії усіх Українських Церков і затерти в пам'яті молодого покоління боротьбу українських націоналістів від Івана Мазепи, починаючи і на 1970-их роках кінчаючи. Мало того, совєтські пропаґандисти не залишають поза увагою Українських Церков, політичних партій, громадських установ і організацій молоді, що діють поза кордонами України, тобто на поселеннях у вільних країнах світу.

Нема де правди діти, добрий початок цій антиукраїнській кампанії дав ще батюшка цар Петро I з його вимордуванням усіх мазепинців. Ці методи пізніше удосконалювалися в лябораторіях московської охранки, а після революції в ЧЕКА, НКВД, КҐБ й інших совєтських славнозвісних „відомствах". Замість „мазепинців" існують тепер „мельниківці", „бандерівці", „унрадівці" та інші „івці". Значить привид „українського буржуазного націоналізму" далі бродить, як говорив колись Маркс, не тільки по Україні, але по цілій „нєісходімой" імперії і шкодить її також поза нею на вільних поселеннях.

В останніх тижнях чимраз частіше почали появлятися статті, памфлети, репліки, фейлетони у київських газетах і журналах, навіть таких як, наприклад, „Комуніст України", „Український Історичний журнал", „Філософська Думка", „Вітчизна", „Дніпро", „Жовтень" й інших.

На службі совєтської пропаґанди працюють цілі загони вишколених працівників, які різними шляхами попали до цього „гурту": одні ради хліба насущного, інші зі страху перед органами КҐБ, ще інші через свою яничарську душу. Зрештою чи важливим є те, хто і з яких причин співпрацює з КҐБ? Важливим натомість є факт існування таких осібняків серед усіх верств суспільства.

Складається враження, що комуно-московська верхівка серйозно затривожена викликом вільного світу, зокрема теперішньої Адміністрації президента Роналда Реґена, а з ним і активністю українських громад в діяспорі, які час від часу, дехто робить це на систематичній базі, розгортають антиімперську кампанію і протестують проти поневолення, русифікації, проти збільшення на 40 відсотків російськомовних видань в Україні, включаючи сюди і книжки для молоді, що їх випускають видавництва „Радянська школа", „Молодь", „Веселка" та інші. Це свідчить про те, що політика русифікації має передусім завдання охопити молодь. Також і відвідувачі України, так звані „туристи" свідчать про посилення русифікаційного курсу, який набрав в Україні явного шовіністично - російського характеру. Намагання йдуть в тому напрямі, щоб через обмежування українських шкіл та різними приманами змусити батьків посилати дітей до російських шкіл і тим самим помалу, але послідовно ліквідувати українське шкільництво.

Цю правду совєтські пропаґандисти оспорюють. Більше того вони атакують, наприклад, учасників вашінґтонської маніфестації протесту проти русифікації у 20-річчя побудови пам'ятника Тарасові Шевченкові, яка відбулася 16-го вересня минулого року, і називають її „антирадянським шабашем українських буржуазних націоналістів". Цю примітивну репліку написав у каґебістських „Вістях з України" Євген Книш.

Іншою справою, яка варта відмічення, є справа посиленого наступу совєтської пропаґанди на релігію і то у зв'язку з підготовою Українських Церков і громадянства до відзначення 1000-ліття християнства в Україні. До цієї теми появився навіть збірник статтей п. з. „Антикомуністична сутність уніятсько-націоналістичної фальсифікації історії українського народу". Збірник має 192 сторінки друку і був виданий філією Інституту наукового атеїзму Академії суспільних наук при ЦК КПСС у місті Києві. У збірнику помістили статті 17 авторів, між нами знані закордоном: В.П. Зоц, Ю. Ю. Свідерський, О.П. Крижанівський, А.М. Сімовчик, Д.М. Корецький та інші.

(Продовження буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

НАША ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

На телевізійних програмах дуже багато реклям, але тут і там появляються і деякі цікаві кадри. І ось одного вечора на одній станції побачили ми кадр основання „Клюбу самогубців", показано навіть розсипані червоні пілюлі, від яких легка смерть, з'явився на коротку мить якийсь молодець, який заявив, що у випадку атомової війни він готов самогубством покінчити життя.

„Свобода" з 13-го жовтня ц.р. принесла вістку, що 15-річна дівчина, дочка лікаря, зразкова учениця в школі, обляла себе запальним плином і підпалилась. У „день диявола", напередодні „Галловін", в одному місті на середньому Заході, як подало радіо, занотовано 540 підпалів для розваги. І ще також радіо принесло вістку, що в Америці є кілька мільйонів 8-10-літніх дітей, які зчаста п'ють алькоголь.

Чи мало тих страшних вісток?

А що діється на українській сцені?

Не так дуже то давно довелось мені побувати у нашому громадському домі. Треба було перейти до кімнати, де мали відбутись збори через пивну („бару"). Пивна добре улаштована, атмосфера сприємлива: кілька старших людей сидить за столиками, на деяких столиках напитки, спокійно розмовляють, посередині білярдовий стіл, а при ньому грачі, притемнене світло, якась тиха музика і... гурт кількалітніх дітей, які бавляться в лапанки.

Питаю: А що тут роблять діти?

О, то батьки привезли дітей на їхні зайняття. Одні діти вже відбули свої сходини, інші ще відбувають, і от батьки і діти тут чекають на тих, що ще зайняті.

— А чи пивна відповідна почекальня для дітей?

І от перед очима інша сценка з-перед років: наші знайомі купили в поблизькому місті хату. Батько улаштував собі у підвалі майстерню виробів з дерева. Їхній малий синок тільки чекав, коли тато приходив з праці і, пообідавши, ішов до своєї робітні. Малий зараз ішов за батьком і проводив з ним ввесь час. Батько улаштував і малому також робітний столик.

Одного разу зайшли і ми до цієї робітні. Праця „у повному ході": батько вирізує щось пилкою, а синок рисує, вимірює, прикраює, примірює. Питаю малого: Ти певно будеш інженером?

— Я хочу бути так як тато!

Ми в повному признанні для батьків, що у робочий день ще сьогодні хочуть замість „часу для себе", їхати іноді і далеко, щоб везти дітей в українське середовище, але вони мабуть не призадумались, що діти звикли наслідувати старших.

Коли додати до цього й не завжди корисний вплив телевізії, де багато говориться про підпал, вбивства, не завжди корисний і вплив американської школи, де також досить злочинів насилля, вбивств, так що і поліція часом мусить втручатися, кожний крок батьків у відношенні дітей до оточуючого світу мусить бути основно передуманий.

Напевно українські громадські доми мають ще й інші приміщення, наприклад бібліотеки, читальні тощо, де діти могли б перебувати вичікувальний час. Але тут треба вложити ще й працю, щоб тих дітей забавити, наприклад дитячими іграшками тощо.

Пивна — „бара" в жадному випадку не є місцем для дитячих забав.

Ф. Любінецька
Гемтремк, Миш.

ТАКИ ВІДПРАВИЛИ ПАНАХИДУ

У статті п.з. „Про українців, що згинули під Монте Кассіно" („Свобода" з 7-го грудня, 1984 року), Андрій Дзедзик між іншим пише: ...„варто би знати, чи при нагоді багатьох прощ до Риму з нагоди кількох річниць в пошану тоді ще живого нашого Патріярха Йосифа, відбулася хоч би одна проща до могил наших вояків на Монте Касіно"...

Немає сумніву, що прощ до Риму було багато, зокрема в 1979 році не тільки з Південної Америки, але й з далекої Австралії. Дотепер, ніхто з учасників цих прощ не заспокоїв цікавости автора. Можливо, що буду першим, (а чи й одиноким), що зроблю це.

В першій половині вересня 1980 року проща з Канади (49 осіб — 17 з Едмонтону, по 3 з Манітоби й Саскачевану, 2 з Рочестеру, Н.Й., решта з Торонто (під проводом о. Евтимія Волинського, ігумена Отців Студитів у Вудстоку, Онт., відвідала кладовище на Монте Кассіно, де отець провідник прощі і о. Мирон Мартинків, підписаний і диякон Павло Боднер відправили Панахиду.

о. Михайло Ґураль
Едмонтон, Альта.

ДО УВАГИ УКРАЇНІСТАМ

Ім'я „Тарас" не стрічалося за княжої доби, як і два-три століття після неї. Воно виринуло десь приблизно в XVII - XVIII сторіччях, а звідкіля воно нагло взялось за турецько-татарських часів та навал?

(Закінчення на стор. 8)

Омелян Твардовський

„ЗОШИТ НЕЗАДОВОЛЕНОГО ПОПИТУ РЯСНІЄ ЧИСЛЕННИМИ ЗАПИТАМИ..."

У Київській „Спортивній Газеті" з 10-го листопада 1984 року появилася нотатка А. Федорова п.н. „Вірні друзі книги", в якій автор описує сучасний стан русифікаційного процесу, що його примушений проводити „магазин", тобто книгарня „Спортивна Книга" в столиці України, Києві.

А. Федоров, виглядає, побував в цій книгарні, коли написав свою нотатку у формі розмови з її продавчинями.

„...Виконання пляну для нас, утім, як і для кожного трудового колективу, це головний та дуже важливий показник", — каже завідуюча „Спортивною Книгою" Людмила Василяк. Однак прагнемо не обмежуватися тільки ним. Магазин, — вона переконана — має бути активним пропаґандистом спортової літератури. На це й спрямовуємо ряд заходів, започаткованих у колективі.

У торговельній залі того дня було людно (та чи тільки того?!). Відвідувачі — поки потенційні покупці, — хто вони? Любителі фізичної культури й спорту, студенти, спортовці, тренери, судді, працівники фізкультурних навчальних закладів, дитячих спортових шкіл та відомств... Біля одного з прилавків утворилася черга. Відкрито прийом замовлень на літературу видавництва „Физкультура и спорт" що побачить світ наступного року. Люди заповнюють листівки...

Чому це так, що в столиці України де існують місцеві видавництва і між ними видавництво ордена Леніна „Радянська Україна", київляни мусять замовляти спортову літературу московського виданництва „Физкультура и спорт", — Федоров не міг пояснити.

... „Замовлення замовленнями, а що сьогодні магазин пропонує відвідувачеві, людині з найрізноманітнішими запитами та смаками? — продовжує автор. Постоїш трохи у торговельній залі й переконуєшся, що біля полиць і старий, і малий, чоловіки і жінки, люди найрізноманітніших професій. Запитання типу 'А чи є у вас?-кінця немає".

Очевидно йдеться про україномовну літературу, попит є великий, але русифікація є русифікацією і московські зайди рішучо не допускають до її виходу. Ось чому цілий ряд українських спортових фахівців є змушений писати свої праці в російській мові для московського видавництва „Физкультура и спорт".

...„Людині відповіли: 'Немає у продажі' —„ Виразно окреслилося коло видань, які найбільше цікавлять любителів фізичної культури і спорту, — стає до розмови старша продавчиця Віра Осадча. — Дуже мало одержуємо літератури про теніс, настільний теніс, легку атлетику, футбол. Часто змушені розчаровувати тих, хто цікавиться виданнями з історії спорту, різноманітними довідниками. Нещодавно одержали брошуру 'Вибираю бег' (В російській мові, примітка наша). Осадча переконана що більше треба видавати брошур хоча б присвячених бігові, масажеві, навчанню плавання, туризмові, з комплексами з гімнастичних вправ. Це вже конкретні претенсії-заяви до республіканських видавництв, передусім — „Здоров'я", а також „Молоді" та „Веселки" (усі україномовні, примітка наша). Зошит незадоволеного попиту рясніє численними записами, — пише Федоров, одначе він не міг відмітити, що ці незадоволення спричинює брак україномовної літератури. Але він вказав, що... „Раз у півроку дані з нього (тобто з попиту на україномовну літературу, примітка наша) надходять з магазину до „Укркниготоргу" і далі до видавництв. Однак нині, — гірко згадує Федоров — до повного розв'язання проблеми ще далеко".

Очевидно — далеко! Федорові, як і нам ясно, що окупанти України продовжують затіснювати русифікаторську гайку і цей стан постійно посилюють.

„... І все ж прагнемо налагодити якнайтісніші та найділовіші контакти з видавництвами, — ділиться думками Людмила Василяк. Цього року разом з тим же „Здоров'ям" та організацією товариства книголюбів району міста започаткували цикл масових заходів „Спорт — посол миру". І першим у ньому відбулося обговорення спортового розділу тематичного пляну видавництва „Здоров'я".

Та як виходить із дальших рядків нотаток Федорова, місцеві русифікатори-зайди, влаштовують конференції, на яких пропаґують книги в російській мові із серії „Гордость совєтского спорта", видавництва московської „Физкультура и спорт".

„Продавців із спортивної книги" нерідко, — пише Федоров, — можна побачити на республіканському стадіоні й у Палаті спорту. Цього року у день фізкультурника вони прийшли на стадіон 'Льокомотива'. Утім, зробити належить іще більше. Залишають бажати кращого, зокрема, контакти зі спортовими товариствами і відомствами, які, між іншим, пасивні у цьому питанні..."

Російські політруки і їх вислужники — малороси, які займають чолові позиції в цих товариствах і відомствах, вповні сприяють русифікаційному процесові, не допускають до них української літератури, що Федоров називає „пасивністю". Цю насильницьку пасивність між десятками мільйонів спортовців в Україні до україномовної літератури, створили російські зайди, в яких є намір їх затопити в „російському морі", яке тимчасово назвали „Ра-

(Закінчення на стор. 8)

Марічка

ДВА СВЯТ—ВЕЧОРИ

III.

Підлога вже чиста. Діти вичікують нетерпеливо дідуха. Вечоріє. Мичайло — найстарший син і брат, вносить на плечах величезну в'язку соломи, а Михась під пахою — маленьку зі сіном.

— Христос ся Раждає! — проказує у дверях Михайло.

— Славіте Його!-відповідає важно бабуся. Це була її кожнорічна роля привіту „дідові і дідухові". Ганнуся з Влодьом кидаються розстеляти дідуха по полу — докладно, рівненько, щоб без горбочків. Бабуся наказує „ціпкати і квокати", це щоб кури добре розплоджувалися. Каська розстеляє сіно по столі і покриває скатертю. Сестра Ліна з мамою розкладають все, що треба до вечері. Всі помиті, покупані у у великій дерев'яній бочці. Кому не стало черги, мився у миднищі. На всіх чисті святкові сорочки. Коли вже кожен готовий, входить батько з вівсяним снопом на плечах: — Христос ся Раждає! — достойно він вітає усіх.

— Славіте Його! — ще достойніше відповідає бабуся.

Стоячи ще в дверях із снопом, складає батько різдвяні побажання. „Віншую вам, з тими Святами, аби дав Господь щасливо пересвяткувати Рождество Христове. А від Рождества до Богоявленія, від Богоявленія до Воскресенія і так рік-порік, поки нам Господь призначив вік. Христос ся Раждає!

— Славіте Його! — відповідають вже всі разом і вівсяний дід мандрує у кут на лаву, а всі сідають та чекають дальшого батькового благословення.

Пахне сіно, пахне солома, пахне в куті вівсяний дід, пахне і блистить освічена свічечками ялинка. Пахне любов'ю і благодаттю Святий Вечір, Рождества Христового.

Після голосної спільної молитви бабуся з мамою приносять на стіл 12 різдвяних страв — запашних, смачних, після цілоденного посту. На столі появляється найперше кутя з медом та всіми додатками. Батько набирає першу ложку, розкидує понад головами, проказуючи: „Птиці, птиці, ходіть до різдвяної пшениці, та не випадайте літом в полі, ярої пшениці! Зерна куті падають і їх ловлять діти, це на те, щоб літом виловлювалися вироювані бджілки.

Після вечері колядують. Найголосніше Богдан, чоловік сестри, у нього — сильний голос, та ні дрібки музичного слуху. Та це нікому не шкодить. Усі радіють Різдвом Христовим. Михась збирає ложки, в'яже перевесельцем і впихає у вівсяного діда, приговорюючи: „Паси діду мої корови, та щоб не розбігалися по людських збіжжях. А пильнуй тую Сиву, вона так дає мені школи, щоби сказилася!..."— Так щиро і поважно приговорює Михась, що аж дивно, що дід мовчить і не відповідає.

Колядують. Фальшує Богдан, а Ганнуся з Влодьом та Михасем з нетерпінням визирають вертепу.

Забрехав пес — Шимон і в сінях затупали десятки пар різних чобіт. Обтрушують сніг, шепочуть, готовляться і стукають у двері, що широко відкриваються, впускаючи в теплу хату морозне повітря і нових колядників.

Крутиться — мерехтить вертепна звізда. Пастушки пошморгують носами, деклямують свої ролі. Тріє царі повагом відговорюють своє теж. Дехто призабув щось і йому з-заду підповідає хвостатий чортик із штудерними пекельними вилами. Ірод, випитавши царів, куди вони йдуть, готується вбивати Ісуса, але йому загороджує дорогу висока смерть в білій, хоч і підштукованій сорочці, і з розмахом стинає деревяною косою Іродові голову. Ірод паде на солому, чорт і жид виволікають його в сіни, а пастушки з царями виводять радісно, , „Пішов Ірод аж до Аду, к люциперу на пораду". Колядку сповнену перемоги перериває прикрий випадок: Коза з дерев'яною головою, **настромленою на костурі і актором, прикритим плахтиною, якому рогата голова заслонила весь** світ, щоб не пасти західніх — намагається рухами відігравати свою ролю у висліді чого падають на солому, як не цар то пастушок. Корони покотилися по соломі, а один цар — ще з короною на голові, рятуючи ситуацію, вказує пальцем на східню зорю на костурі в Миколи, яка вже ані не крутиться, ані не світить і якнайдостойніше проказує свою ролю: „Гляньте, зоря стала і освічує бідну стаєнку! Там народився Цар світу — Христос!"

Ангел, якому чорт поза плечима всього вертепу вже дуже надоїдає, дає стусана чортові під ребро, забуваючи зовсім свою ролю сурмити славу золотою паперовою сурмою.

Василь скреготе зубами, репліки забуваються, а на добавок, в найменшого царя зачервонілий носик раптом... мокрий. І він, похапцем його витираючи, порозмазував по лиці, мальовану сажею свою бороду. Брат Михайло — великий жартун, тримаючись зі сміху за живіт, качається по соломі, та ще й підповідає видумані репліки спантеличеним царям, з яких один вже втік до сіней. Замурзаний малий цар, несвідомий свого вигляду, далі деклямує свою ролю, хоч його вже ніхто не слухає. Вертеп, під реґіт цілої хати, закінчує коляду, а Василь, погодившись з крахом свого театру, підносить листу на читальню „Просвіти", або на „Рідну Школу".

Невдача вертепу розвеселила всю хату, а на стіні в іконі усміхнулися теж розвеселені очі Ісуса-Молодика, спостерігаючі всю сцену малих акторів, що так щиро імпровізували Його День Народин.

Вранці всі встають, поспішають „перед церквою", погодувати худобу, вичесати коней, приготовити сани-залубні. Всідають, хто де і як може на сидження, на козлі спереду — чоловіки, Михась з Іваном, чіпляються залубень із-заду, на вистаючих дошках. Дзвонять дзвіночки на конях, цокають по снігових грудах підкови, а морозний вітер осмалює здоров'ям щасливі лиця.

У церкві повно людей. Несеться щирою простотою величнє „Бог Предвічний". Співає церква, співає Небо, співає вся земля.

* * *

Ганна не сама вже в хаті. Кругом неї повно людей і дорогих лиць. Чує веселі сміхи, скреготуть, мчать по снігу залубні. Подзвонюють на конях дзвіночки... Несуться колядки щораз ближче і ближче... Проносяться уже понад тихі гори... Ганна клонить голову на стіл і засинає блаженним сном...

Кінець

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В ДНЯХ ВІД 4-го ДО 9-го ЧЕРВНЯ 1984 РОКУ

(3)

Звіт головного касира Уляни Дячук

Продовження

БАЛЯНС НА ДЕНЬ 31-ГО ГРУДНЯ 1983 Р.

Активи в Канаді:		Пасиви в Канаді: Фонди:	
Готівка	$72,489.13	Забезпечений	$7,752,860.88
Бонди	7,884,662.57	Акцидентовий	322,371.91
Позички на грамоти	173,091.87	Братські	295,632.51
		Сирітський	78,854.49
Гіпотечні позички	325,932.82	Наглої Потреби	6,456.60
Разом	**$8,456,176.39**	**Разом**	**$8,456,176.39**

CANADIAN BUSINESS ONLY

RECEIPTS

	1982	1983
DUES FROM MEMBERS	$415,429.80	$385,206.36
Interest From:		
Banks	8,121.47	12,704.69
Bonds	640,297.32	699,695.43
Certificate Loans	6,392.38	7,450.24
Mortgages	42,968.96	36,760.64
TOTAL	$697,780.13	$756,611.00
Amortization and profit on sale of investment:		
Accrual of discount on bonds	$10,110.26	$12,468.08
Profit on sale of bonds	188.30	494.74
TOTAL:	$10,298.56	$12,962.82
Miscellaneous: Transfer to Orph. Fd.	—	487.39
Sale of "Encyclopedia"	1,246.25	7,929.46
Donations to Emergency Fund	111.55	376.54
Donations to Fraternal Fund	2,467.55	1,318.88
TOTAL:	$3,825.35	$10,062.27
TOTAL INCOME:	$1,127,333.84	$1,164,842.45

DISBURSEMENTS

	1982	1983
Benefits paid to members:		
Cash surrenders	$76,073.90	$89,226.98
Death benefits	59,200.00	69,464.00
Payor death benefits	841.98	793.45
Endowment matured	169,163.74	178,432.78
Dividend to members	66,587.56	85,268.71
Interest on Trust Fund	198.41	—
Accidental Death and Dismemberment Benefits	—	—
Benefits to indigent members	490.00	270.00
Benefits paid from Orphans Fund.	250.00	—
Interest on Death Benefits Paid	—	—
TOTAL:	$372,805.59	$423,455.92
Investment expenses and amortization:		
Accrued interest paid on bonds	$7,044.51	$13,821.41
Amortization of premiums on bonds	511.00	770.94
TOTAL:	$7,555.51	$14,592.35
Organizing expenses:		
Advertising	$1,466.50	$1,948.71
Field Conferences	594.25	1,230.20
Medical inspections	275.45	183.05
Reward to Branch organizers	9,876.00	5,817.00
Reward to Branch Presidents and Treasurers	271.00	189.00
Reward to Branch secretares	45,774.80	46,148.67
TOTAL:	$58,258.00	$55,516.63
Expenses of annual meetings and Convention:		
Annual session expenses	773.29	—
Auditing Committee expenses	288.50	618.60
TOTAL:	$1,061.79	$618.60
Salaries, Taxes And Insurance:		
Salary of office employees	$2,400.00	$2,400.00
Corporation tax on income	(2,532.14)	(49)
Corporation tax on premiums	3,137.61	3,722.58
Employee hospitalization plan	696.00	696.00
Tax — Canadian Dominion P.P. And U.1...	3,478.64	3,643.44
TOTAL:	$7,180.11	$10,413.02
General office expenses:		
Operating expenses Canadian office	$2,056.51	$3,102.68
Bank charges	—	181.47
Actuarial and statistical expenses	315.00	2,782.00
Legal expense in litigating Death Claims	4,294.35	—
Insurance department Fees	1,201.00	1,482.44
Telephone	298.30	219.65
Traveling expenses — general	4,034.06	5,121.13
Miscellaneous	—	523.25
Operating Expenses of Real Estate	10,225.68	10,188.72
Ukrainian Publication	22,424.90	-
Donations to charities and Youth	3,600.00	3,200.00
Scholarships	2,450.00	3,850.00
TOTAL:	$22,607.60	$30,656.34
TOTAL EXPENSES:	$491,893.50	$535,252.86

Expenses paid in U.S. funds pro-rated for Canadian members for 1983

Salaries, Taxes and Insurance	$109,511
"Svoboda" Official Publication	54,392
General Office Expenses	20,555
Convention Expenses	1,457
Travelling Expenses — General	4,438
Annual Session Expenses	4,127
Actuarial and Statistical Expenses	3,243
Depreciation of Printing Plant and E.D.P. Equipment	1,657
Auditing Committee Expenses	1,020
Reinsurance Premiums	1,254
TOTAL PRO-RATED:	$201,655

CANADA ONLY — DECEMBER, 31, 1983 BALANCE SHEET

Assets:	
Cash	$72,489.13
Bonds	7,884,662.57
Certificate Loans	173,091.87
Mortgages	325,932.82
TOTAL:	$8,456,176.39
Liabilities:	
Life Insurance Fund	$7,752,860.88
ADD Insurance Fund	322,371.91
Fraternal Fund	295,632.51
Orphans Fund	78,854.49
Emergency Fund	6,456.60
TOTAL:	$8,456,176.39

"SVOBODA"

INCOME

	1982	1983
Subscription — UNA		
Earned	$660,000.00	$645,000.00
Sale on Stands	6,004.50	5,724.55
Individual: UNA Members		
Svoboda	25,277.05	38,921.29
UNA Members "Ukr.Weekly"	19,103.68	16,673.98
Non-Members Svoboda	52,784.62	51,743.52
Non-Members "Ukr. Weekly"	9,740.16	9,942.50
Books	17,622.00	11,411.83
Advertising	182,305.40	169,819.66
Printing	98,080.35	80,400.61
Change of address	360.05	300.34
Refund Postage	6,709.12	7,014.01
Refund Telephone	12.75	523.29
Almanac	31,903.30	19,607.55
Press Fund	9,061.44	5,578.19
Veselka Subscription	4,493.07	4,059.70
N.J. Sales Tax	197.76	122.27
Miscellaneous	1,191.01	1,631.23
TOTAL:	$1,124,855.26	$1,068,474.52
Discount on Sales	-2,444.82	-2,810.18
GRAND TOTAL:	$1,122,410.44	$1,065,664.34

DISBURSEMENTS

	1982	1983
Payroll: Editorial	$133,879.87	$156,276.96
Printing	206,862.56	210,076.69
Office	106,431.81	98,461.63
Corresp.	2,500.00	3,000.00
Special Corresp.	23,580.00	31,449.48
Veselka Corresp.	6,130.00	5,910.00
Postage	346,323.63	267,888.14
Material	210,236.64	185,270.29
Telephone	6,573.82	6,808.92
Office Supplies	3,076.43	2,117.39
Office Expense	69.05	466.11
Printing Dept. Expense	1,439.25	1,311.90
Parts and Rapairs	6,375.02	22,155.90
Books	13,668.54	3,440.24
Taxes	35,742.72	37,635.13
Commission	153.00	321.30
Manuscript	100.00	—
Newspaper	1,324.13	1,425.00
Pension	1,116.00	1,116.00
N.J. Sales Tax	138.93	163.84
Miscellaneous	20,133.26	26,794.74
TOTAL:	$1,125,854.66	$1,062,089.66
Discount on Purchases	-273.60	-325.04
GRAND TOTAL:	$1,125,581.06	$1,061,764.62

RECONCILLATION:

Cash in Bank 1/1	$5,087.21	$1,916.59
Income	1,122,410.44	1,065,664.34
TOTAL:	$1,127,497.65	$1,067,580.93
Disbursements	-1,125,581.06	-1,061,764.62
BANK BALANCE	1,916.59	$5,816.31

ПРИБУТКИ І ВИДАТКИ СОЮЗІВКИ

Прибутки

	1982	1983
Винайм кімнат прохарчування	$380,286.36	$412,022.17
Напитки	83,204.96	90,314.32
Склеп	27,294.83	30,104.77
Перекуски	16,024.72	17,118.40
Різні прибутки	7,540.17	8,460.84
Податок від продажі	30,497.67	32,269.14
Разом прибутки	**$544,848.71**	**$590,289.64**

Видатки

Харчі	$108,619.50	$106,167.84
Напитки	35,509.48	41,468.30
Перекуски	12,582.45	9,016.60
Склеп	21,735.52	15,930.66
Кухня і їдальня	6,224.58	2,995.00
Пральня	31,050.44	24,285.49
Платні	89,892.94	139,906.70
Податки від платень	28,584.29	38,744.37
Електрика, газ і огрівання	63,639.09	68,716.15
Направи	32,126.67	41,324.88
Податки від нерухомости	$32,732.93	$35,641.17
Забезпечення	24,523.52	21,586.06
Транспортація	3,403.83	718.03
Телефон	6,683.03	9,006.95
Канцелярійні прибори	4,079.39	4,468.99
Кошти правні	1,085.24	1,816.56
Звороти	2,146.95	14,200.03
Культурні і розвагові імпрези	2,296.96	18,834.12
Оголошення	632.84	884.00
Банкові оплати і виміни	516.17	6,947.93
Шпитальне забезп.	2,316.83	5,400.83
Податок від продажі	31,158.27	32,640.38
Капітальні ремонти	26,601.87	27,571.49
Устаткування	21,830.62	49,471.74
Звороти чеків	136.18	—
Разом	**$590,117.59**	**$717,744.27**
Разом прибутки	544,848.71	590,289.64
Разом видатки	590,117.59	717,774.27
Балянс	**($45,268.80)**	**($127,454.63)**

УНКОРПОРАЦІЯ ДОМУ УНСОЮЗУ

ПРИБУТКИ

Чинші	$2,056,076.33	$2,156,945.81
Паркування авт	40,160.00	51,419.00
Комісове	2,921.66	3,530.89
Відсотки від щадничих конт	30,124.35	23,671.95
Разом	**$2,129,282.34**	**$2,235,567.65**

ВИДАТКИ

Оперативні:		
Вклад до резерви для капітальних направ	$30,000.00	$30,000.00
Корпораційні податки	44,812.87	—
Електрика і газ	285,906.35	268,056.38
Вода	18,024.75	8,299.98
Вивіз сміття	7,946.55	7,620.20
Приряди до чищення і направи	37,460.45	30,838.96
Обслуга вінд	23,656.23	23,643.71
Обслуга машин до охолоджування і огрівання	35,149.82	34,552.69
Чищення будинку	37,100.28	37,142.54
Чищення вікон	2,793.00	2,856.70
Забезпечення	21,341.60	18,362.28
Міські податки 15% від чиншів	252,491.94	265,552.12
Разом	**$776,683.84**	$726,925.56

Адміністраційні

Платні	$47,935.27	$47,199.78
Податки від платень	4,118.10	4,004.70
Шпитальне забезпечення для робітників	1,122.71	—
Нічна сторожа	18,089.40	25,214.00
Друки і прибори	1,212.34	1,688.36
Загальні кошти подорожей і пошти	7,931.26	11,884.15
Книговедення	4,000.00	4,200.00
Міські дозволи	1,631.10	2,106.00
Оголошення	395.00	514.00
Дотації	11,813.00	21,169.00
Разом	**$98,248.18**	$117,979.99

Відсотки від позичок:

Відсотки від позичок платних на вимогу	$2,607.10	$2,168.70
Commercial Tr. Co. of N.J.	172,146.94	—
Членам УНС за боргові зобов'язання	530,109.80	472,322.44
УНСоюзові за позичку	459,983.33	710,000.00
Разом Відсотки	**$1,164,847.17**	**$1,184,491.14**
Разом всі видатки	**$2,059,779.49**	**$2,029,396.69**
Зиск перед амортизацією	**$69,502.85**	**$206,170.96**
Амортизація:		
Будинок	$284,296.60	$284,846.60
Меблі і машини	666.62	666.62
Разом амортизація	**$284,963.22**	**$285,513.22**
Разом всі видатки	**$2,344,742.41**	**$2,314,909.91**
Недобір	**$215,460.07**	**$79,342.26**

БАЛЯНС 31-ГО ГРУДНЯ 1983

Майно

Готівка (інвестиції)	$352,631.99
Площа	54,647.81
Будинок	12,183,662.73
Устаткування і машини	3,039.59
Разом майно	**$12,593,982.12**

Зобов'язання і недобір

Ґарантія чиншів	$158,540.71
Позичка від УНСоюзу	8,000,000.00
Резерва для капітальних направ	60,000.00
Позички платні на вимогу	24,569.29
Позички від членів УНСоюзу	4,671,120.00
Разом зобов'язання	**$12,914,230.00**
Недобір з попередніх літ на день 1-го січня 1983 р.	$240,905.62
Додати недобір за 1983 р.	79,342.26
Разом недобір на день 12/31/83 р.	**$320,247.88**
Разом зобов'язання і недобір	**$12,593,982.12**

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ

Публікації:

Український Інститут при Гарвардському Університеті; Публікація праці про Голод на Україні 1932-33	$22,500
Кошти виготовлення Індексу "Свободи" за роки 1893-1923	20,000
Разом	$42,500

Список виплачених **пожертв**

Українсько-Американська Координаційна Рада	2,000
Наукове Товариство ім. Шевченка	1,500
Музей Іміграції при Міннесотськім Університеті	1,000
Український Вільний Університет	1,000
Колеґія св. Василія — Стемфорд, Конн.	1,000
Консисторія Української Православної Церкви — Бавнд Брук, Н.Дж.	1,000
Український Культурно-Освітній Центр, Філядельфія, Па.	1,000
Українська Католицька Церква, Европа	1,000
Крайовий Громадський Комітет для Вшанування Пам'яти Жертв Великого Голоду	1,000
Українська Вільна Академія Наук	1,000
Табір Української Православної Молоді — Амбиттон, Па.	500
Товариство для Незрячих Людей-Відділ Клівленд	500
Український Музей і Бібліотека — Стемфорд, Конн.	500
Осередок Культури, Бавнд Брук, Н. Дж.	500
Український Музей, Н. Й.	500
Фонд Відновлення Статуї СВОБОДИ	500
Школа Кобзарського Мистецтва — Ню Йорк, Н.Й.	450
Конференція Сеньорів на Союзівці	300
Український Музичний Інститут Америки, Н. Й.	300
Конвенція Все-Баптистської Української Молоді	250
Український Золотий Хрест	250
Український Студентський Клюб при Бернард і Колюмбія коледжах в Ню Йорку — (курси укр.)	250
Українська Ліґа Проти Знеславлення — Філядельфія, Па.	200
ЗАРЕВО	200
Молодь Українських Націоналістів	200
Український Технічно-Господарський Інститут — Мюнхен	200
Школа Українського Танку „КАШТАНИ", Клівленд	200
Український Музей Модерного Мистецтва	200
Разом	**$17,500**

Список виплачених пожертв в Канаді

Світовий Конґрес Вільних Українців	1,000
Консисторія Української Католицької Церкви	500
Наукове Товариство ім. Шевченка	300
Український Дівочий Хор „ВЕСНІВКА"	250
Комітет Українців Канади	250
Переведення курсів гри на бандурі, Монтреаль	250
Консисторія Української Православної Церкви	250
Молодь Українського Національного Об'єднання Канади	250
СУСК	150
Осередок Української Культури і Освіти, Вінніпеґ, Ман.	100
Разом	**$3,300**

Завдаток-концерт в Карнеґі Гол	5,315.00
Дотації Укр. Організаціям через книжку або ґратісовий друк сторінок чи оголошень в „Свободі"	29,588.80
Запомога членам	14,520.00
Стипендії	49,250.00
Дотації з Фонду Наглої Потреби	394.52
Загальна сума видатків за 1983 р.	**$169,115.08**

СИРІТСЬКИЙ ФОНД НА ДЕНЬ 31-го ГРУДНЯ 1983

Прізвище, ім'я	Відд.	Сума
Гнат Марія	40	$300.00
Мохнач Іван	7	41.67
Рапавий Василь	28	150.00
Савка Іван	23	100.00
Кравець Іван	182	397.26
Гатала Михайло	34	50.00
Ратковський Микола	77	450.00
Левицький Йос.	19	500.00
Брилевський Петро	301	250.00
Микитка Василь	330	300.00
Лазорек Кузьма	153	150.00
Чайка Дмитро	32	300.00
Кушнір Юрій	288	200.00
Міллер Іван	127	433.34
Гамера Анна	112	33.34
Кость Микола	182	50.00
Приходько Максим	170	400.00
Козак Семен	332	485.27
Ґроховальський Ст.	321	681.92
Шлюсар Степан	217	604.82
Тесла Іван	99	441.91
Колодницький Теофіль	81	700.00
Бойко Сень	213	170.40
Душілль Іван	56	230.50
Потопчук Лука	349	111.50
Подоляк Гелена	39	200.00
Семенович Григорій	69	800.00
Венс Васили	364	85.57
Ґуральчук Паланя	326	250.00
Моклюк Іван	324	10.25
Вишняк Михайло	213	500.00
Сас Павло	276	158.82
Біловус Василь	58	702.85
Ґлемба Дмитро	277	200.00
Депута Франко	81	163.34
Антошків Микола	396	307.59
Марак Анна	169	252.26
Бульсак Юрій	43	200.00
Ганяк Микола	132	700.00
Косців Іван	217	700.00
Зощак Мих.	213	80.15
Люта Анна	334	43.16
Скробач Василь	316	120.65
Цюник Юлія	321	254.67
Липка Василь	241	229.34
Охотка Дмитро	192	300.00
Альбрихт Конс	206	200.00
Жорняк Іван	70	200.00
Рура Іван	207	200.00
Муневич Антін	375	250.000
Сміт Ґеня	20	66.67
Вітошинський Василь	220	250.00
Ґавдина Микола	330	150.00
Леховіт Михайло	239	500.00
Коцан Марія	369	700.00
Лусь Іван	220	259.71
Воргач Степан	2	100.21
Йордан Олекса	277	185.12
Мацькович Софія	216	74.86
Заканич Гавриїл	194	200.00
Овада Іван	98	200.00
Ковалюк Луць	243	152.72
Цінюрчин Теодор	196	150.80
Харов Федь	281	133.34
Коник Петро	217	500.00
Прокопенко Розалія	112	83.34
Гориняк Григорій	27	300.00
Іж Данько	379	150.00
Замос Марія	119	200.00
Луцків Василь	143	175.00
Цілінський Віктор	81	50.00
Каратних Степан	158	350.00
Факазей Василь	364	250.00
Кріль Степан	218	100.00
Бринецька Марія	363	66.67
Ярошик Олекса	175	66.57
Марків Семко	194	133.34
Міщак Константин	105	500.00
Демкович Олекса	204	300.00
Лиляк Василь	204	150.00
Яжик Йосиф	68	124.75
Букатчук Василь	42	447.00
Онищук Дмитро	160	222.52
Круковський Сергій	58	105.65
Еванкович Софія	*1	30.00
Томан Іван	*7	25.00
Малимін Андрій	98	252.00
Савчак Андрій	104	377.08
Федишин Іван	421	342.09
Яблонський Антін	117	592.16
Сосницький Ст.	21	500.00
Халащук Григорій	150	50.00
Плішка Гаврило	87	500.00
Чайка Василь	204	200.00
Гавриляк Микола	8	200.00
Франків Степан	76	68.75
Туркало Іван	300	531.21
Лисюк Григорій	338	300.00
Кобіта Андрій	80	117.11
Ковальчук Теодор	370	125.00
Бороха Дмитро	118	252.54
Міханько Самуїл	221	200.00
Кіндрат Іван	421	250.00
Маліса Степан	69	225.90
Ґерега Микола	136	31.11
Демян Федор	345	500.00
Булоний Петро	364	190.00
Атаманець Василь	64	200.00
Гарматюк Антін	374	137.54
Топій Іван	102	700.00
Левицька Мепанія	25	200.00
Соповчук Матвій	206	359.49
Куземчак Марія	29	250.00
Кобель Мих	379	500.00
Соневицька Стефанія	239	500.00
Лос Микола	397	500.00
Лос Микола	397	1,000.00
Стілецький Володимир	379	1,200.00
Боднарук Микола	367	500.00
Боднарук Катерина	367	500.00;
Лесаґанич Петро	308	250.00
Львіський Михайло	96	1,000.00
Шимків Іван	18	500.00
Бадан Катерина	159	200.00
Гнатуш Теодор	122	250.00
Майстрів Ілля	147	599.60
Пилат Конст.	234	700.00
Козар Іван	351	271.63
Шіляк Василь	323	250.00
Фусук Микола	392	550.00
Грабар Яків	369	800.00
Попп Василь	379	1,000.00
Коник Степан	381	66.68
Винарчик Мих.	335	250.00
Ковальчук Петро	379	100.00
Луцьков Семен	287	300.00
Кравець Ігнатій	166	333.34
Плішка Єва	11	38.46
Самуляк Андрій	370	259.12
Булипо Мих.	221	750.00
Мош Степан	230	200.00
Бойкевич Марія	217	50.00
Коваль Петро	361	500.00
Рій Михайло	211	400.00
Спанґлер Анна (Ендавмент)	318	500.00
Сенькович Михайло	230	200.00
Савка Гелена	155	500.00
Мороз М. Маріян	281	500.00
Дуда Іван	204	500.00
Рапко Софія	179	166.66
Леськів д-р Йосип О.	472	500.00
Сімоні Емілія	36	100.00
Мачужак Петро	109	500.00
Лучкань Ярослав	12	1,000.00
Громчак Іван	29	1,500.00
Прох Василь Теодор	74	1,000.00
Феркалюк Ілейн	220	75.00
Коцюпка Катерина	229	100.00
Кульчицька Галина	112	200.00
Федор Йосиф	308	692.25
Гнатів Андрій	385	250.00
Мазурик Олександер	170	500.00
Нафус Іван	127	500.00
Марків Микола	194	500.00
Симоско Марія	482	100.00
Куземчак Марія	29	300.00
Ефтемез Сера	56	500.00
Кірилчук Василь	114	500.00
Грановський Даґмар	345	250.00
Скібяк Дмитро	133	116.66
Шубяк Микола	234	500.00
Ющишин Ярослав	153	833.34
Сачавскі Михайло	379	250.00
Янчишин Николай	323	66.66
Баран Павлина	270	100.00
Баран Павлина	270	158.89
Тара Микола	277	500.00
Ничка Дамян	455	1,000.00
Ничка Дамян А.	455	1,000.00
Окопний Іван	349	750.00
Тицький Василь	316	1,000.00
Процик Марія	171	500.00
Стайн Стенлей	270	1,000.00
Ґилестреп Марія	287	100.00
Ґрєнда Василина	385	1,000.00
Кульбачний Василь	121	1,000.00
Кобіто Іван	121	200.00
Кобіто Іван	121	500.00
Кобіто Чарлз	121	500.00
Бойко Павля	170	500.00
Сидор Микола	245	500.00
Суховий Стелла	330	2,000.00
Артимович Стефанія	472	500.00
Закорчемний Олександер	156	500.00
Булат Роман Ігор	8	1,000.00
Цігельський Ольга	270	500.00
Кравс Ева	13	1,000.00
Дишук Галина С.	325	200.00
Тилавский Томас	386	100.00
Бола Єва	125	500.00
Чайковський Микола	296	50.00
Патруляк Томас	355	500.00
Войтович Михайло	106	1,000.00
Разом		**$75,324.22**

В сирітськім Фонді о депозитовані всі гроші з посмертного фонду, що належаться як допомоги для дітей і осіб правно некомпетентних до відібрання тих же, але які і впродовж трьох місяців від дня припадаючої виплати не настановили, занедбали настановити, або не хотіли настановити опікунів до відібрання до допомог, до яких вони управнені.

Посмертну запомогу з Сирітського Фонду виплачується спадкоємцеві повнолітньому, котрий докаже метрикою уродження, або іншим документом, свій повний вік. Всі повнолітні спадкоємці повинні полагоджувати свої справи за посередництвом Відділів УНСоюзу.

Для всіх спадкоємців, що мешкають у Злучених Державах і Канаді, організація виплачує 6% на рік.

Зіркою (*) означені Відділи Згоди Братств.

КАНАДА

Кузь Юрій	441	500.00
Довгаль Петро	432	487.39
Демченко Анна	432	250.00
Пелех Анна	473	590.50
Комоніцький Павло	441	200.00
Каліш Іван	464	1,582.58
Микицель Іван К.	427	1,000.00
Микицель Лорета Дз.	427	1,000.00
Кульчицький Ю.	432	500.00
Микулин Степан	458	375.00
Михайлишин Іван	469	500.00
Повзун Степан	460	500.00
Пайташ Іван	461	300.00
Бала Антін	473	300.00
Костецькі Клуп	434	500.00

Разом:	**$8,585.47**
Разом Сирітські і Опікунчі Фонди	**$214,305.10**
Відсотки	**$83,909.69**
На 31 грудня 1983 р. остало в Сирітськім Фонді:	**$298,214.79**

ІНВЕСТИЦІЇ

ГОТІВКА УЛЬОКОВАНА В БАНКАХ

Canadian Imperial Bank of Commerce	$64,358.43
Commercial Trust Company of N. J.	397,362.58
Ellenville National Bank	984.94
Fidelity Union Trust Company	7,631.58
Irving Trust Company	38,709.45
Kingston Trust Company	143.06
Morgan Guaranty Trust Company	14,033.19
Royal Bank of Canada	8,130.70
Trident Savings and Loan Association	10,000.00
Ukrainian Savings and Loan Association	11,589.84
TOTAL:	$552,943.77

Гіпотечні позички:

Сума інвестицій з початком року	$3,120,218.91	$2,782,553.83
Уділено нових	467,000.00	858,500.00
Сплачено позичок	804,665.08	607,399.76
Стан позичок з кінцем року: Разом	**$2,782,553.83**	**$3,033,654.07**

Бонди:

Книжкова вартість з початком року	$32,982,389.74	$33,767,710.11
Інвестовано в бондах	11,275,139.00	4,169,647.89
Підвищено вартість бондів	13,066.80	15,178.11
Разом	$44,270,595.54	$37,952,536.11
Сплачено і продано бондів	$10,495,411.00	$2,029,391.02
Обнижено вартість бондів	7,474.43	8,444.41
Книжкова вартість з кінцем року: Разом	**$33,767,710.11**	**$35,914,700.68**

Уділи:

Книжкова вартість з початком року	$585,718.82	$607,364.84
Інвестовано в уділах	21,646.02	23,174.50
Плачено уділів	—	70,000.00
Книжкова вартість з кінцем року	**$607,364.84**	**$560,539.34**

Позички на підклад грамот:

Сума позичок з початком року	$732,967.18	$789,884.61
Видано; нових позичок	134,143.35	102,500.44
Додано відсотки	29,527.18	33,207.79
Разом	$896,637.71	$125,592.84
Сплачено позичок	$100,522.02	$74,618.29
Перенесено до грошових зворотів	6,231.08	1,203.90
Сума позичок з кінцем року	**$789,884.61**	**$829,770.65**

Реальності:

Книжкова вартість з по чатком року	$625,601.18	$635,897.98
Піднесено реальність в Кергонксоні, Н.Й.	26,601.87	27,571.49
Разом	$625,203.05	$663,469.47
Обнижено вартість реальности в Кергонксоні	$16,305.07	$16,586.74
Книжкова вартість з кін цем року	**$635,897.98**	**$1646,882.73**

Друкарські машини:

Інвестовано в машинах	$202,724.77	$192,588.53
Закуплено машин на суму	—	5,017.59
Разом	$202,724.77	$197,606.12
Обнижено вартість друкарських машин	10,136.24	9,880.31
Книжкова вартість з кінцем року	**$192,588.53**	**$187,725.81**

Електронічні машини:

Інвестовано в електронічних машинах	$27,690.27	$25,750.14
Закуплено машин на суму	921.00	1,105.20
Разом	$28,611.27	$26,855.34
Обнижено вартість електронічних машин	2,861.13	2,676.32
Книжкова вартість з кінцем року	**$25,750.14**	**$24,179.02**

Позички для УНКорп. Дому УНСоюзу:

Інвестовано в цій позичці	$8,000,000.00	$8,400,000.00
Збільшено позичку на суму	400,000.00	—
Разом	$8,400,000.00	$8,400,000.00
Зменшено позичку	—	400,000.00
Сума позички з кінцем року	**$8,400,000.00**	**$8,000,000.00**

АВТОРСЬКЕ ПРАВО:

Книжкова вартість з по чатком року	$2,400.00	$1,200.00
Зменшено вартість	1,200.00	1,200.00
Книжкова вартість з кінцем року	**$1,200.00**	—

ЗМІНИ У СТАНІ ЧИННІМ ЗА 1983 Р.

	Сальдо на день 1-го січня 1983	Сальдо на день 31-го грудня 1983	Збільшено	Зменшено
Готівка	$676,477.49	$552,943.59	—	$123,533.90
Бонди і уділи	34,375,074.96	36,475,240.02	2,100,165.06	—
Гіпотечні позички	2,782,553.83	3,033,654.24	251,100.24	—
Членські позички	789,884.61	829,770.65	39,886.04	—
Реальности	635,897.98	646,882.73	10,984.75	—
Друк і електронічні машини	218,338.67	211,904.83	—	6,433.84
Позички для УНК Дому УНС	8,400,000.00	8,000,000.00	—	400,000.00
Авторське право	1,200.00	—	—	1,200.00

ЗМІНИ У СТАНІ ДОВЖНІМ ЗА1983 Р.

	Сальдо на день 1-го січня 1983	Сальдо на день 31-го грудня 1983	Збільшено	Зменшено
Фонди:				
Забезпеченеві	$47,005,837.18	$48,915,163.80	$1,909,326.62	—
Братські	184,875.07	194,477.08	9,602.01	—
Сирітський	285,101.79	298,214.79	13,113.00	—
Захисту	317,466.73	245,774.95	—	71,691.78
Наглої Потреби	86,146.77	96,765.27	10,618.50	—
Разом	**$47,879,427.54**	**$49,750,395.89**	**$1,942,660.13**	**$71,691.78**

Майно УНСоюзу на день 31-го грудня 1983	$49,750,395.89
Майно УНСоюзу на день 1-го січня 1983	47,879,427.54
Приріст майна за 1983 р.	$1,870,968.35

Звіт головного організатора Степана Гавриша

В звітному році ми відзначали світлі ювілеї союзових видань, а саме 90річчя найсташого у вільному світі українського щоденника „Свобода", 50-річчя англомовного „Українського Тижневика" та 30-річчя журналу для дітей „Веселка". У зв'язку із цими ювілеями, Екзекутивний Комітет схвалив організаційний плян, завданням якого було придбати під час року 4.000 нових членів, забезпечених на 10,000,000 долярів. Плян був реальний, тим більше, що по традиції у ювілейних роках завсіди були кращі організаційні успіхи, як у звичайних роках. До цього додати і це, що головний редактор „Свободи" Зенон Снилик на сторінках щоденника, а редактор Рома Сохан Гадзевич на сторінках „Українського Тижневика" закликали усіх читачів в ювілейному році включитися в організаційну працю та, щоби кожний допоміг придбати одного члена. Отже, плянування були пороблені та, на жаль, ніхто із читачів не відгукнувся на заклики - апелі і замість придбати 4,000 нових членів, придбано 2,145, забезпечених на загальну суму 7,068,000 долярів. Безперечно, що при такому малому числі придбання нових членів, Союзу поніс втрати, а саме втрачено 1,440 членів в загальному рахунку.

Говорячи про втрати, то слід згадати, що Організаційний Відділ провадив на протязі року різні акції, завданням юких було виконання наміченої мети. першою акцією було повідомлення листом з 2 січня 1983 року всіх секретарів й інших відділових урядовців про це, що Екзекутивний Комітет - на пропозицію головного секретаря Володимира Сохана з днем І-го січня - впровадив „Нові максимальні суми забезпечення без лікарських оглядин". Цю ухвалу я часто під час окружних нарад називав „чудом" тому, бо перший раз за майже 90-ти річного існування Союзу проспекти у віці до 40 років можуть забезпечитись на суму 50.000 долярів без лікарських оглядин. Також в січні проголошено акцію „Один член щомісяця від кожного відділу". Відділи, які будуть мати бодай по одному новому членові з життьовим забезпеченням, будуть управнені до здобуття льотерійною системою одної із 10-ти грошових нагород, загальна сума яких виносила 2,000.00 долярів. Відтак, під час лютого, березня і квітня, відбулися річні збори у 26 Округах, під час яких доповідачі - члени Головного Уряду, обширніше інформували учасників нарад про впроваджені іновації в союзовій структурі.

Слід згадати про дуже важливу акцію, ведену в травні, а саме, заклик до конвенційних делеґатів, щоб вони в першу річницю 30-ої Конвенції придбали по одному членові. Спеціяльний лист - заклик був висланий до 397 делеґатів, до членів Головного Уряду і почесних членів головного Уряду. Канцелярія Союзу сподівалась із тої акції одержати найменше 400 аплікацій нових членів, але одержано тільки 90 від 58 делеґатів, 15 аплікацій від членів Головного Уряду і аплікації від почесних членів Головного Уряду. Подані цифри говорять про це, з якою пошаною конвенційні делеґати відносяться до УНСоюзу.

На вступі була згадка про заклик головних редакторів „Свободи" і „Укрінського Тижневика", щоби читачі придбали по одному членові. На цей заклик, як уже сказано, ніхто не відгукнувся. Але тому, що звітовий рік, як уже сказано, був ювілейним роком союзових видань, то під час вакацій ведено акцію висилки листів до тих передплатників щоденника й тижневика, які не є членами УНС, із закликом стати членом УНСоюзу і тим самим одержати знижку на союзові видання. Під час липня й серпня вислано до таких передплатників „Свободи" 1,200 листів, а до передплатників „Українського Тижневика" 1,500 листів. Тут слід сказати, що ця акція була успішною тому, що сотні читачів відгукнулися на листи і багато із них стали членами УНСоюзу.

Знаючи про це, що з І-м жовтня 1983 року буде впроваджена зміна в клясі акцидентового забезпечення, а саме зниження вкладки забезпечення до суми 6.50 долярів для всіх членів у віці від 16 до 55 року життя, вакаційні працівники перевірили виказ (розмети) всіх союзових відділів для усталення хто із членів не має акцидентового забезпечення. Таких членів, які мали життьове забезпечення, а не мали акцидентового, „виловлено" понад 5.000. Їхні прізвища (списки) вислано до поодиноких секретарів, як проспекти на майбутніх членів. Акція та продовжується, але поважного відгуку не було.

Коли задую про впровадження з І-м жовтня 1983 року зміни забезпечення в клясі акцидентовій, то слід згадати, що також у цей сам час змінено систему термінового забезпечення, впровадивши поважну знижку. Ціни за термінове забезпечення УНСоюзу можуть тепер конкурувати із будь-якою комерційною забезпеченевою установою. Союз має добрий „товар", лише треба мати таких союзовців-секретарів, щоби вміли його продати.

Для кращої інформації про прцю Організаційного Відділу у звітовому часі подаю 21 таблицю, до яких рівнож додаю короткі пояснення.

Таблиця ч. 1

Інформує про число придбаних нових членів у поодиноких місцях на протязі 1983 року і їх суми забезпечення.

Таблиця ч. 2

Говорить про наше віддане союзове жіноцтво, тобто про тих жінок-відділових урядовців, які в звітовому часі придбали по 10 і більше нових членів. Згідно з поданим списком, було 19 активних союзянок, які збагатили УНСоюз на 329 членів. Слід тут згадати і це, що таблиця ч. 2 говорить виключно про тих жінок, які придбали по 10 і більше членів, але в звітовому часі було кілька лесяток жінок з придбанням менше чим 10 членів. наша подяка всім жінкам - союзянкам за збагачення Союзу новими членами.

Таблиця ч. 3

представляє союзовій громаді „щасливу тринадцятку" членів „Клюбу заслужених Союзовців", себто тих, які в звітовому році придбали 25 і більше нових членів. Слід згадати, що до тієї „тринадцятки" зарахованйи до найбільш престижевого союзового „Клюбу Сотників". Разом тих 13 союзовців збагатили союз 545 членами.

Таблиця ч. 4

представляє союзовій громаді 58 членів „Клюбу Будівничих УНСоюзу", тобто тих союзовців, які у звітовому часі придбали від 10 до 24-ох нових членів. Слід згадати, що до того Клюбу попали деякі члени Головного Уряду, а саме головний касир Уляна Дячук, голова Контрольної комісії мгр Іван Геврик, головні радні Олена Олек-Скатт, Текля Мороз і Анна Гарас, Також і довголітня колишня заступниця головного предсідника Марія Душник придбала свою традиційну десятку нових членів, щоби задержати членство в Клюбі. Разом ті віддані союзовці збагатили Союз на 810 нових членів.

Таблиця ч. 5

Щоби дати нагоду для відзначення союзовців, які приєднують менше чим 10 нових членів в календарному році, то згідно ухвали Екзекутивного Комітету створено „Клюб Відданих Союзовців", до якого належать ті відділові урядовці, які на протязі року приєднали 5 фо 9 нових членів. У зв'язку із цим , **Таблиця ч. 5** представляє союзовій громаді 57-ох відділових урядовців, які стали членами згаданого Клюбу і придбали для союзу 368 нових членів.

З членів Головного Уряду до Клюбу попали головний контролер д-р Нестор Олесницький і головний радний Євген Іванців.

Таблиця ч. 6

говорить про 80 союзових Відділів Америки й Канади, які у звітовому році мали придбаних по 10 і більше членів. Разом ті Відділи збагатили УНСозю на 1,372 члени.

Таблиця ч. 7

інформує про 28 місцевостей Америки й Канади, які є осідком Окружних комітетів. Також та таблиця говорить про голів, які очолюють згадані Округи. В листах, які висилається кожного місяця до голів Округ із різними обіжниками-закликами, ми зчаста називаємо їх нашими амбасадорами - але різниця в тому, що державні амбасадори є платні, а наші голови Округ виконують свою працю з патріотизму.

Таблиця ч. 8

віддзеркалює загальну працю Округ Америки й Канади. На підставі даних цієї таблиці можна довідатися, скільки поодиноких Округ придбали нових членів та на яку суму їх забезпечили. Та таблиця також чітко на вказує працю поодиноких стейтів Америки і провінцій Канади. Згідно з даними таблиці, перід веде стейт Пенсилвенія, колиска народження „Батька Союзу". Округи Пенсильвенії придбали 729 нових членів, забезпечених на 2,001,000 долярів. Округи стейту Ню Йорк придбали 340 нових членів, забезпечених на 1,059,000 долярів.

Таблиці ч. 9 і 10

кожного року Екзекутивний комітет назначуї відповідну квоту нових членів, яку опісля розділюється на поодинкоі Округи. Таблиця число 9 інформує, які квоти були призначені на Округи Америки й Канади і як вони були відсотково виконані. На 27 поданих Округ було лише п'ять, які виконали свої квоти на 100 і більше відотків. Десять Округ виконали квоти на 75 до 99 відсотків, а 12 Округ виконали свої квоти нище 75 відсотків.

Коли порівняти ця таблицю , то цікавим є це, що великі метрополітальні Округи (за вийнятком Філядельфії) є далекі від виконання своїх квот на 100 відсотків, натомість малі Округи б'ють рекорди і стають чемпіонами. Прикладом цього може послужити Округа Вунсакет у Ровд Айленді, яка в 1982 році була чемпіоном з виконанням квоти на 132 відсотки, а тепер, у 1983 році, виконала на 136 відсотки і знову зайняли перше місце. Друге місце у відсотковому виконанні квоти зайняла Округа Лігай Веллі, а третім місцем поділилися Округи Філядельфійська і Вілкс Берська, виконавши квоти на 110 відсотків кожна. На 100 відсотків виконала свою організаційну квоту Округа Твердого Вугілля, яка вже від років б'є рекорди у виконуванні квоти на 100 і більше відсотків. Коли говорити про придбання найбільшого числа членів, то Філядельфійська Округа, квота якої виносила 360 членів, придбала 416 членів та стала вже 20-ий раз чемпіоном поміж усіма Округами, здобуваючи найбільше число нових членів. Тут слід згадати, що таблиця число 10 подає теж три Округи, в яких усі Відділи взяли участь в організаційній праці і мали придбаних нових членів у звітовому році. За це були нагороджені відповідними плякетами. Також були нагороджені плякетами признання Округи Вунсакет, Лігай Веллі і Філядельфія.

Головам Округ, які виконали свої квоти на 100 і більше відсотків, а то Леонідові Гардінкові з Округи Вунсакет, Анні Гарас, головній радній і голові Округи Лігай Веллі, Петрові Тарнавському, голові Округи Філядельфійської, мґр-ові Романові Дяківу з Округи Вілкс Беррі і Тимкові Бутреєві з Округи Твердого Вугілля-Шамокін, висловлюю щиру подяку за жертвенну працю. Також щира подяка і признання належить головам Округ, усі Відділи яких придбали нових членів, а саме: Теклі Мороз, головній радній і голові Монтреальської Округи, Іванові Хомкові, голові Пассейської Округи, і Леонідові Гардінкові, голові Округи Вунсакет.

Таблиця ч. II

Таблиця ч. 12

Таблиця ч. 13

Повиці таблиці інформують про грошеві бонуси, які були виплачені Окружним Комітетам за придбання нових членів, забезпеченевих життьовими грамотами. Слід згадати, що згідно з ухвалою Головного Уряду 1983 року, Округи, які виконають квоти на 100 і більше відсотків, одержуть бонус по 3.00 доляри за кожного члена з життьовим забезпеченням, Округи з виконанням квоти на 75 до 99 відсотків одержуть бонус по 2,00 доляри за члена з життьовим забезпеченням, а ті Округи, які не виконали квоти до 75 відсотків, одержуть по 1.00 доляровi за кожного члена з життьовим забезпеченням.

Таблиця число 11 інформує, що п'ять Округ за виконання квоти на 100 і більше відсотків одержали 1,302.00 доляри, таблиця 12 виказує 10 Округ з виконанням квоти на 75 до 99 відсотків і для них виплачено 1,192.00 доляри, а таблиця 13-та інформує, що аж 12 Округ не мали виконаних квот на 75 відсотків і тому для них виплачено 569.00 долярів, лише по 1.00 дол. за кожного нового члена з життьовим забезпеченям. Разом усіх бонусів Окружним Управам виплачено на суму 3.063.00 доляри.

Таблиця ч. 14

Ця таблиця присвячена нашим союзовим „зіркам". У цій таблиці подаємо три союзові секретарки, які за їхню віддану і жертвенну працю зайняли передові місця між усіми іншими жінками-секретарками УНСоюзу в Америці й Канаді. Перше місце за найвищу суму забезпечення зайняла секретарка 347 Відділу в Вайнеленд, Н. Дж. В минулому році вона зайняла друге місце за найвищу суму забезпечення. За приєдання найбільшого числа нових членів зайняла перше міс Багатократна всім відома союзова чемпіонка, секретарка 25 Відділу в Джерзі Сиі, Квітка Стецюк. У минулому році Квітка Стецюк рівнож зайняла перше місце за придбання найбільшого числа нових членів. Друге місце за придбання найбільшого числа нових членів зайняла секретарка 17 Відділу в Елізабеті, Н. Дж., Ольга Осередчук. За віддану працю союзові „зірки" одержали відповідні нагороди та почесні плякети. Слід згадати, що всі три наші „зірки" є секретарками Відділів в стейті Ню Джерзі. Всім їм щира подяка, ґратуляції за так жертвенну працю для розбудови УНСоюзу.

Таблиця ч. 15

У цій таблиці подаємо вік відділових секретарів Америки й Канади. Згідно з тими даними, в Союзі є найбільше секретарів у віці між 51-им і 65-им роком життя, бо аж 247; у молодшому віці є мале число, бо лише 27, а у віці понад 65 років є 89 секретарів.

Сподіюся, що читаючи цей звіт і поглянувши на вік союзових секретарів, будуть такі союзовці, які скажуть, що треба Союз „відмолодити", себто позбутися старших віком секретарів, а на їх місце вибирати молодих, Уже були такі члени Головного Уряду, що давали такі пропозиції, але практика виказує що іншого. коли перевірити статистичні дані таблиць, які говорять про придбання нових членів у звітовому році, то переконаємось, що, поважний відсоток „старших" секретарів є нашими найкращими організаторами. Вони мають довголітній досвід, є відданими союзовцями і є горді із цього, що ще можуть працювати для тієї установи, якій віддали десятки років праці. До того сташі секретарі-пенсіонери мають для Союзу більше часу, як молоді, які переважно є професіоналістами. Тут слід згадати і це, що остоєю УНСоюзу були, є й ще довго залишаться секретарі-патріоти, байдуже у якому віці.

Таблиця ч. 16

Таблиця число 16 є наче образом цілорічної праці Відділів УНСоюзу. Коли добре приглянутися даним цієї таблиці, то можна побачити, що на 445 Відділів у році світлих ювілеїв союзових видань було аж 139 Відділів, які не придбали ні одного члена, помимо того, що до них були писані листи з проханням придбати нових членів. Тоді, коли у таблиці 15 із призначням говоримо про секретарів, то на жаль тут не можна не сказати, що інертні секретарі тих 139 Відділів причинилися до того, що загальна Союзова квота не була виконаною.

Таблиця ч. 17

У цій таблиці згадуємо про „Клюб Заслужених Союзовців", тобто таких, які на протязі календарного року приєднують по 25 і більше нових членів. Цей Клюб був заложений у 1961 році з ініціятиви тодішнього головного секретаря УНСоюзу д-ра Ярослава Падоха. Основників Клюбу було 56 союзовців. Тепер, по 23 роках існування Клюбу, залишився тільки один його основоположник. А 22 роки членства в клюбі задержлж наша „зірка" та невтомна секретарка 25 Відділу в Джерзі Сиі, чемпіонка Квітка Стецюк. Наші признання і ґратуляції пані Квітці.

У звітовому році перший раз став членом Клюбу секретар 237 Відділу в Честері, па, Михайло Крика. Щиро вітаємо нового члена у цьому престижевому Клюбі. Згідно з традицією, всі нові члени Клюбу одержують плякету з золотою зіркою.

Слід згадати і це, що у цій таблиці згадуємо для рекорду рівнож тих членів Клюбу, які відійшли у вічність.

Таблиця ч. 18

Ця таблиця говорить про це, скільки нових членів здобули для УНСоюзу члени „Клюби Заслужених Союзовців" по роках за останніх 5 років. Також та таблиця показує відсоток їхніх здобутків у загальному числі нових членів. не можна не згадати, що число членів здобутих членами клюбу з кожним роком меншає.

КАНАДА

Таблиця ч. 19

Таблиця ч. 20

Таблиці 19, 20 і 21 відносяться до організаційної праці чотирьох канадських Округ, та 62 Відділів. Таблиця число 19 говорить про це, що канадські Відділи на протязі 12 місяців року придбали 201 члена, забезпечених на загальну суму 713,500 долярів. До найкращих місяців належить грудень, коли придбано 49 членів, а до найбільш неуспішних серпень, у якому від 62 Відділів одержано тільки 5 нових членів.

У таблиці ч. 20 подаємо інформацію про це, як працювали поодинокі Округи. Перше місце зайняла Округа Торонто, яка нараховує 23 Відділи. Округа, яку очолює Василь Шаран, придбала 64 нових членів. Ніягарська Округа, яка об'єднує 10 Відділів, придбала 51 члена. Округу очолює адв. Богдан Долішний. Округа Монтреальська придбала 47 нових членів. Округа та об'єднує 8 Відділів, а її очолює, як голова, головна радна Текля Мороз. Округа Західньої Канадаи з її 18 Відділами, яку очолює голова Головної Контрольної Комісії мгр Іван Геврик, придбала у звітовому році 17 нових членів. Чотири канадські Відділи з околиці Вінзору належать до Дітройтської Округи із них 2 Відділи придбали 22 нові члени.

Таблиця число 21 служить для порівняння організаційних здобутків канадських Округ за останніх 5 років. Ці цифри говорять самі за себе. Понад пів сотні Відділів на протязі цілого року придбали ледве 201 члена і тим самим звітовий рік для Канади не був урожайним роком.

Щоб в теперішньому ювілейному році УНСоюзу, у його 90-річчя, були кращі успіхи, то на мою думки - Організаційному Відділові з поміччю повинно прийти Канадське Представництво. Тут маю на увазі це, що секретарі Відділів повинні під час року одержати кілька листів-закликів від Канадського Представництва, щоби включитися в організаційну кампанію. Висилані листи Організаційним Відділом до канадських секретарів не промовляють до їхніх сердець - амбіції так, як можуть промовити листи Канадського Представництва.

На вступі мого звіту була згадка про різні акції, ведені Організаційним Відділом. Вважав за доцільне до цього додати, що багато часу присвячено Окружним Комітетам, а головно приготуванням пляну Річних зборів, а відтак, під час осені, організаційних нарад та секретарських курсів. Курси, получені з організаційними нарадами відбулися в Чікаґо і Торонто, Канада. Викладачами на курсах були головний секретар Володимир Сохан і звітодавець. Спеціяльний цілоденний секретарський курс відбуто в суботу, 24 вересня, в приміщеннях Головної Канцелярії. До участи в курсі були запрошені секретарі Округ Ню Йорку, Джерзі Сиі, Перт Амбою і Пассейку. Учасників на курсі було понад 50 і сміло можна назвати цей курс вдалим. Викладачами під час курсу були головний предсідник д-р Іван Флис, головний секрезтр Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук і звітодавець.

Також слід згадати, що заходом Організаційного Відділу відбулася Восьма Конференція Голів Окружних Комітетів на Союзівці у днях 4-го і 5-го червня. Рівнож до компетенції Організаційного Відділу належить приготування пропаґандивних матеріялів для радіових оголошень, які були передавані на 18-ти станціях Америки й Канади.

Справа „Трибуни УНС"

Союзова „Трибуна" була видавана при Союзі від багатьох років і за її видання відповідали головні редактори, які багато писали статей на тему Союзу, а до того головні урядовці постачали їм матеріяли з терену, чи радше місця їхнього замешкання. „Трибуна" весь час містила цікаві матеріяли, які зчаста були інформативними про кляси забезпечення, та фахові поради, які опрацьовував теперішній головний секретар Володимир Сохан. У звітовому році звітодавець робив усі заходи, щоби кожного місяця появлялася „Трибуна", а до співпраці запросив членів Головного Уряду. На жаль, матеріяли одержав лише від пані Марії Чучман й інж. Стефана Куропася, почесних членів Головного Уряду. не одержавши відповідних матеріялів із терену, замість видати 12 чисел „Трибуни", видано 10, де були поміщені різні дописи про наради в Округах, Відділах та інформативні матеріяли про кляси забезпечення. При тому складаю щиру подяку пані Марії Чучман і інж. Стефанові Куропасеві за прислані матеріяли для „Трибуни".

Справа союзових організаторів

Розвиток кожної забезпеченевої установи залежний від того, скільки має професійних організаторів-продавців „товару" даної установи. На жаль, УНСоюз не має того щастя, щоби мати відповідний штаб оргнізаторів по більших округах Америки й Канади. Головна Канцелярія робила всі заходи, щоби можна було заангажувати бодай по двох обласних організаторів для Америки й Канади. на жаль, успіхів не було. Слід згадати і це, що відбуто кілька зустрічей з професійним продавцем забезпечення, який є управителем у комерційній компанії „Джерзі Сиі". Він обіцяв підшукати-вишколити професійних продавців для Союзу, одначе це залишилося лише обіцянкою. Отже, Організаційний Відділ залишився з одним старшин обласним організатором Василем Оріховським, але і він 31 серпня 1983 року перестав працювати як організатор для УНСоюзу. У міжчасі, з днем І-го липня 1983 року прийн го на працю Лесю Орлян, як обласну організаторку на Округи Лігай Веллі, Вілкс Беррі і Скрентон, Па. Тут слід згадати, що заходом нової організаторки 31 липня заложено новий Відділ в Дойлставні - Округи Лігай Веллі. Патроном нового Відділу обрано св. Анну, а порядкове число надано 144. Членів основоположників було 25, а на 31 грудня вже було 44. Відділ розвивається дуже гарно. Говорячи про пошукування організаторів, слід згадати і це, що було двох кандидатів зголошених із Округи Чікаґо. З ними звітодавець відбув зустріч, але на працю в УНСоюзі вони не погодилися.

Не мавши організаторів у Канаді, не мавши їх у стейтах Нової Англії, Огайо, Мишіґен, Іллиной та на Західньому побережжі, мені треба було звернути всю увагу на наших відданих та ще довго-довго незаступимих секретарів, які часто в дуже невідрадних обставинах працюють для УНСозюу. Пишучи завваги до таблиці число 16, я згадав про жертвенну працю секретарів, не зважаючи на їхній вік. Байдуже, чи вони є в старшому віці, чи молодшому, союзові секретарі є тими, які кожного місяця по своїй спроможності збагачують УНСоюзу новими членам. В подяці за нових членів клоню голову перед Вами, секретарі УН Союзу, навіть тоді, коли Ви придбали лише одного члена, бо ж знаємо, що з одиниць твориться цілість.

Уже раніше у звіті я згадував про деяких голів Округ і висловив подяку за їхню працю. Але це не означє, що забув за інших голів. Ні так не є. Моя щира подяка відноситься до всіх голів Округ, бо ж усі по своїй спроможності посвячували час для загальних союзових справ. При тому з приємністю підкреслюю, що я мав надзвичайно гарну співпрацю у звітовому році з усіма головами Округ і цією дорогою всім висловлюю мою щиру подяку.

Інші ділянки праці

Як член Екзекутивного Комітету, поза щоденною канцелярійною працею - як уже раніше сказано - брав я участь у нарадах різних Округ, а тут додаю, що при цій нагоді у багатьох місцевостях висвітлював історичний фільм УН Союзу продукції Славка Новицького „За стерном долі". Цей фільм є так багатий на історичні дані про нашу еміграцію, що він повинен бути у кожній українській громаді.

Слід згадати і про це, що в першій половині звітового року я був учасником спільних зустрічей - нарад між членам Екзекутивного Комітету УНСоюзу і УБСоюзу у справі злуки. Також з головним предсідником д-р Іваном Флисом був учником „Нешенел Фратернал Конґресу", що відбувся 9,10 і 11 жовтня в Денвері, Колорадо, а відтак 23, 24, і 25 жовтня, враз з головним радним Андрієм Джулою, взяв участь у Конґресі Братських Союзів Пенсильвенійського стейту. Також слід згадати, що 19 жовтня в Атлантик Сиі, Н. Дж. заходом компанії „Дон - Брадстрет" відбувся семінар для організаторів, в якому я взяв участь.

Уже раніше я висловив подяку головам Окружних комітетів, відділовим секретарям, але не можна поминути і членів Головного Уряду та почесних членів. На 26-ох членів Головного Уряду активними було 19, які збагатили УНСоюз на 347 нових членів. Усім щира подяка, а окрему подяку висловлюю головному радному і голові 231 Відділу Василеві Пастушкові за придбання 102 нових членів. Між почесними членами перед веде Марія Душник, яка по традиції кожного року приєднує найменше 10 нових членів. У звітовому році вона придбала 11 членів, Ґеновефа Жеребняк 4 члени, Марія Чучман і Володимир Запаранюк по одному членові. Всім висловлюю щиру подяку. Покійний Богдан Зорич мав придбаних 9 членів - нехай спочиває з Богом!

Знаю, що мене, як головного організатора будуть питати, а то й докоряти мені за це, що не виконав заплянованого організаційного пляну і не придбано 4.000 нових членів. У відповідь на цей закид можна навести десятки різних причин, але що вони допоможуть? Думаймо тепер, як об'єднано повести працю, щоби у 90-річчя „Батька Союзу" виконати намічений плян. Це може статися тоді, коли українська Громада Америки буде об'єднанна й запанує братолюбіє.

Перед закінченням звіту вважаю за доцільне згадати, що в звітовому часі я був головою 83-го Відділу ім. Івана Франка у Філядельфії, з яким я є пов'язаний 32 роки. Належав до Управи Філядельфійкої Округи, належав до Управи українського Спортового Осередку „Тризуб", а також належав до Управи „Самопоміч". В звітовому році придбав для союзу 30 нових членів.

Кінчаючи звіт, почуваюся до обов'язку висловити щиру подяку секретарці Організаційного Відділу пані Марії Савчак за її професійну і фахову працю.

ТАБЛИЦЯ Ч. 1

ЧИСЛО НОВИХ ЧЛЕНІВ І ЇХ СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У 1983 РОЦІ

Місяць	Число членів	Сума забезпечення	В тому АДД
СІЧЕНЬ	147	$308,000	11
ЛЮТИЙ	158	430,500	17
БЕРЕЗЕНЬ	243	505,000	17
КВІТЕНЬ	163	446,000	12
ТРАВЕНЬ	133	402,500	6
ЧЕРВЕНЬ	148	405,000	4
ЛИПЕНЬ	167	428,000	22
СЕРПЕНЬ	131	476,500	15
ВЕРЕСЕНЬ	117	334,500	8
ЖОВТЕНЬ	177	852.000	56
ЛИСТОПАД	188	729,000	65
ГРУДЕНЬ	373	1,751.000	151
Разом	**2,145**	**$7,068.000**	**384**

ТАБЛИЦЯ ч.2

ЖІНКИ-ЧЕМПІОНКИ УНСОЮЗУ, ЯКІ В 1983 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ 10 І БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч. Ім'я і прізвище	Відділ ч.	Приєднала членів
1. Олеся Орлян	144	67
2. Квітка Стецюк	25	41
3. Дарія Цапар	347	39
4. Ольга Осередчук	37	26
5. Олена Олек-Скатт	22	20
6. Олександра Дольницька	434	19
7. Марія Гаравус	127	17
8. Стела Федик	292	15
9. Стела Раєн	171	14
10. Маргарета Гентош	305	14
11. Марія Нечай	403	14
12. Христина Фуга-Гербеги	269	13
13. Уляна Дячук	134	12
14. Марія Душник	293	11
15. Евстахія Мілянич	450	11
16. Текля Мороз	465	11
17. Анна Гарас	47	10
18. Данута Ясінська	287	10
19. Софія Лонишин	372	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 3

НАЙКРАЩІ ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА ПРОТЯЗІ 1983 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 25 І БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

„КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ"

П.Ч. Організатор	Число Відділу	Здобув членів
1. В. Пастушок	231	102
2. Олеся Орлян	144	67
3. В. Гавриляк	316	47
4. Квітка Стецюк	25	41
5. Дарія Цапар	347	39
6. А. Джула	161	32
7. С. Гавриш	83	30
8. Р. Татарський	94	30
9. А. Маринюк	368	30
10. Ольга Осередчук	37	26
11. М. Крика	237	26
12. Т. Сливінський	59	25
13. І. Чопко	271	25
14. В. Семків	379	25

ТАБЛИЦЯ Ч. 4

ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА ПРОТЯЗІ 1983 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 10-24 НОВІ ЧЛЕНИ

БУДІВНИЧІ УНСОЮЗУ

П.Ч. Організатор	Число Відділу	Здобув членів
1. Л. Гаррінк	206	23
2. Я. Билень	17	21
3. В. Літинський	341	21
4. П. Тарнавський	375	21
5. Олена Олек- Скатт	22	20
6. Й. Чабан	242	20
7. В. Оріховський	353	19
8. Олександра Дольницька	434	19
9. Т. Бутрей	164	18
10. Й. Гаврилюк	360	18
11. В. Шаран	407	18
12. І. Петрунцьо	78	17
13. Ф. Коземчак	113	17
14. Марія Гаравус	127	17
15. А. Спюсарчук	174	17
16. Ю. Гаришків	283	17
17. В. Яців	32	16
18. М. Шеремета	70	16
19. І. Блиха	42	15
20. М. Ольшанський	51	15
21. Стела Федик	292	15
22. Стела Раєн	171	14
23. М. Юзенів	194	14
24. Маргарета Гентош	305	14
25. Марія Нечай	403	14
26. П. Шевчук	13	13
27. М. Бобечко	102	13
28. В. Стефурин	169	13
29. Христина Фуга-Гербеги	269	13
30. М. Захарко	349	13
31. Д. Пищ	458	13
32. Л. Блонарович	34	12
33. М. Турко	63	12
34. Уляна Дячук	134	12
35. Т. Дуда	163	12
36. В. Білик	170	12
37. І. Пригода	200	12
38. П. Дяків	427	12
39. П. Крутиголова	466	12
40. О. Зинюк	15	11
41. О. Твардовський	214	11
42. М. Карачевський	221	11
43. М. Мартиненко	245	11
44. Марія Душник	293	11
45. І. Малко	320	11
46. М. Крамарчук	385	11
47. І. Геврик	445	11
48. Евстахія Мілянич	450	11
49. Текля Мороз	465	11
50. Анна Гарас	47	10
51. І. Скіра	153	10
52. Д. Федорійчук	162	10
53. П. Щерба	173	10
54. Б. Одежинський	216	10
55. М. Бобер	235	10
56. Данута Ясінська	287	10
57. Софія Лонишин	372	10
58. Й. Хома	383	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 5

ОРГАНІЗАТОРИ УНСОЮЗУ, ЯКІ НА ПРОТЯЗІ 1983 РОКУ ПРИЄДНАЛИ 5 ДО 9 НОВИХ ЧЛЕНІВ

„ЧЛЕНИ КЛЮБУ ВІДДАНИХ СОЮЗОВЦІВ"

П.Ч. Організатор	Відділ число	Придбав членів
1. Н. Драпала	96	9
2. Д. Кошильовський	183	9
3. Т. Кубарич	217	9
4. П. Аркотин	261	9
5. Я. Щербак	352	9
6. Дарія Оріховська	353	9
7. Ю. Баранюк	371	9
8. Ю. Миськів	407	9
9. Б. Зорич	432	9
10. Марія Кульчицька	8	8
11. А. Кушнір	83	8
12. Анна Рефт	120	8
13. А. Скібіцький	285	8
14. Данута Ясінська	287	8
15. В. Гвязда	376	8
16. Катерина Гарбіст	382	8
17. І. Телюк	414	8
18. П. Когут	56	7
19. Мелянія Льоренц	155	7
20. Г. Клименко	182	7
21. С. Воляник	240	7
22. Юлія Гуглик	259	7
23. Віра Баніт	473	7
24. М. Хоманчук	5	6
25. І. Пиндус	39	6
26. М. Савків	57	6
27. П. Питель	139	6
28. П. Залуга	183	6
29. П. Лобур	296	6
30. пок. Й. Ярема	372	6
31. Р. Припхан	399	6
32. В. Трипуленко	424	6
33. Є. Омельченко	451	6
34. Гелен Словік	7	5
35. Н. Олесницький	27	5
36. Д. Головатий	53	5
37. Юлія Демчук	76	5
38. Ольга Марущак	82	5
39. Й. Сидор	90	5
40. Марія Капраль	112	5
41. І. Сірик	114	5
42. Ю. Юрків	130	5
43. Анна Строт	151	5
44. Я. Базюк	175	5
45. Б. Ластовецький	184	5
46. Е. Блідий	220	5
47. П. Ліщак	230	5
48. Є. Іванців	234	5
49. Анна Ремік	238	5
50. Ірена Пасєшнік	248	5
51. В. Варшона	266	5
52. Гльорія Пашен	267	5
53. С. Іваницький	276	5
54. Д. Цюк	321	5
55. Я. Берестянський	423	5
56. М. Перейма	448	5
57. Стефанія Кочій	472	5
58. М. Шпитко	489	5

ТАБЛИЦЯ Ч. 6

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ПО КІНЕЦЬ ГРУДНЯ 1983 Р. ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ ЧЛЕНІВ

П.Ч.	Число Відділу	Місцевість	Здобув членів
1.	231	Кемден, Н.Дж.	104
2.	25	Джерзі Сіті, Н.Дж.	47
3.	316	Рочестер, Н. Й.	47
4.	144	Дойлєставн, Па.	44
5.	347	Міллвілл, Н.Дж.	39
6.	161	Ембридж, Па.	32
7.	94	Гамтрамк, Мич.	30
8.	368	Маямі, Фльорида	30
9.	37	Елізабет, Н.Дж.	28
10.	407	Торонто, Онт.	27
11.	237	Честер, Па.	26
12.	59	Бріджпорт, Конн.	25
13.	271	Елмайра, Н. Й.	25
14.	379	Чікаго, Ілл.	25
15.	353	Ню Бронсвик, Н.Дж.	24
16.	375	Філядельфія, Па.	24
17.	83	Філядельфія, Па.	23
18.	206	Вунсакет, Р. Ай	23
19.	17	Чікаго, Ілл.	21
20.	341	Вінзор, Онт.	21
21.	22	Чікаго, Ілл.	20
22.	42	Пассейк, Н.Дж.	20
23.	242	Фраквілл, Па.	20
24.	434	Монтреаль, Квібек	20
25.	164	Бервик, Па.	18
26.	216	Філядельфія, Па.	18
27.	360	Боффало, Н. Й.	18
28.	78	Майнерсвилл, Па.	17
29.	113	Дерри, Па.	17
30.	127	Боффало, Н. Й.	17
31.	174	Дітройт, Мич.	17
32.	283	Обирн, Н. Й.	17
33.	32	Філядельфія, Па.	16
34.	70	Джерзі Сіті, Н.Дж.	16
35.	51	Чікаго, Ілл.	15
36.	183	Дітройт, Мич.	15
37.	292	Дітройт, Мич.	15
38.	76	Нюарк, Н.Дж.	14
39.	170	Джерзі Сіті, Н.Дж.	14
40.	171	Джерзі Сіті, Н. Дж.	14
41.	194	Ню Йорк, Н.Й.	14
42.	245	Трентон, Н. Дж.	14
43.	293	Бруклин, Н.Й.	14
44.	305	Магони Сіті, Па.	14
45.	403	Бімсвілл, Онт.	14
46.	13	Вотервліт, Н. Й.	13
47.	15	Вашінгтон, Д. К.	13
48.	88	Кергонксон, Н. Й.	13
49.	102	Клівленд, Огайо	13
50.	169	Едвардсвілл, Па.	13
51.	269	Екстон, Па.	13
52.	349	Меньвілл, Н. Дж.	13
53.	458	Гамільтон, Онт.	13
54.	34	Річмонд, Вірдж.	12
55.	63	Форд Сіті, Па.	12
56.	163	Філядельфія, Па.	12
57.	168	Перт Амбой, Н. Дж.	12
58.	200	Озон Парк, Н. Й.	12
59.	214	Нюарк, Н.Дж.	12
60.	217	Рочестер, Н. Й.	12
61.	427	Ст. Кетринс, Онт.	12
62.	466	Брентфорд, Онт.	12
63.	133	Нюарк, Н. Дж.	11
64.	221	Чікаго, Ілл.	11
65.	320	Балтимор, Мд.	11
66.	385	Міннеаполіс, Мінн.	11
67.	445	Вінніпеґ, Ман.	11
68.	450	Ню Йорк, Н. Й.	11
69.	465	Ляшин, Квібек	11
70.	47	Бетлегем, Па.	10
71.	153	Філядельфія, Па.	10
72.	162	Філядельфія, Па.	10
73.	173	Вілімантик, Дел.	10
74.	235	Россфорд, Огайо	10
75.	267	Вестбури, Н. Й.	10
76.	287	Джерзі Сіті, Н. Дж.	10
77.	371	Нюарк, Н.Дж.	10
78.	372	Плейнфілд, Н. Дж.	10
79.	383	Бріджпорт, Па.	10
80.	432	Торонто, Онт.	10

ТАБЛИЦЯ Ч. 7

ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ГОЛОВИ, ЩО ЇХ ОЧОЛЮЮТЬ — 1983

1. Аллентавн, Па. .... Анна Гарас
2. Балтимор Мд. .... мгр Богдан Ясінський
3. Бостон, Масс. .... Володимир Гетьманський
4. Баффало, Н. Й. .... Роман Конотопський
5. Чікаго, Ілл. .... Михайло Ольшанський
6. Клівленд, Огайо .... мгр Василь Ліщинецький
7. Дітройт, Міч. .... Роман Татарський
8. Джерзі Сіті, Н.Дж. .... Володимир Білик
9. Міннеаполіс, Мінн. .... Гілярій Папіж (помер)
10. Монтреаль, Квібек .... Текля Мороз
11. Нюарк, Н. Дж. .... Юліян Баранюк
12. Ню Гейвен, Конн. .... д-р Михайло Снігурович
13. Ню Йорк, Н. Й. .... Микола Хоманчук
14. Ніягара, Онт. .... адв. Богдан Долішний
15. Пассейк, Н. Дж. .... Іван Хомко
16. Перт Амбой, Н.Дж. .... Михайло Захарко
17. Філядельфія, Па. .... Петро Тарнавський
18. Піттсбург, Па. .... Андрій Джула
19. Рочестер, Н. Й. .... Володимир Гавриляк
20. Скрентон, Па. .... проф. Микола Мартинюк
21. Шамокін, Па. .... Тимко Бутрей
22. Сиракюзи-Ютика .... д-р Іван Гвозда
23. Торонто, Онт. .... Василь Шаран
24. Трой, Н. Й. .... Михайло Савків
25. Вілкс Бери, Па. .... мгр Роман Дяків
26. Вінніпеґ, Манітоба .... мгр Іван Геврик
27. Вунсакет, Р. Ай. .... Леон Гардінк
28. Янгставн, Огайо .... Естеля Волошин

ТАБЛИЦЯ Ч. 8

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У 1983 РОЦІ

П.ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано у 1983 р.: членів	на суму	АДД
	Округи Пенсильванії				
1.	Філядельфія	40	416	$1,210.000	108
2.	Піттсбург	18	111	250.000	10
3.	Шамокин	20	100	268.000	12
4.	Алентавн	13	73	233.500	17
5.	Скрентон	6	7	9.000	—
6.	Вілкс Бери	9	22	35.000	—
	Разом	**106**	**729**	**$2,006.000**	**147**
	Округа Мериленду				
	Балтімор	9	42	$379.500	8
	Округи Ню Йорку				
1.	Ню Йорк	33	124	$406.500	27
2.	Сиракюзи-Ютика	14	64	154.000	10
3.	Рочестер	10	75	126.500	5
4.	Трой	7	38	76.000	7
5.	Боффало	8	39	301.000	5
	Разом	**72**	**340**	**$1,064.000**	**54**
	Округи Ню Джерзі				
1.	Нюарк	20	108	$454.000	25
2.	Джерзі Сіті	11	108	293.500	15
3.	Перт Амбой	12	73	314.500	23
4.	Пассейк	5	34	182.000	15
	Разом	**48**	**323**	**$1,244.000**	**78**
	Округиʹ Іллиной, Мишиген і Огайо				
1.	Чікаго	33	165	$333.000	20
2.	Детройт, Миш.	20	130	559.000	27
3.	Клівленд, Огайо	21	46	207.000	1
4.	Янгставн, Огайо	9	11	26.000	—
	Разом	**83**	**352**	**$1,125.000**	**48**
	Округи Нової Англії				
1.	Ню Гейвен, Конн.	18	66	$157.500	12
2.	Бостон, Масс.	6	13	21.500	1
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	34	226.000	11
	Разом	**30**	**113**	**$405.000**	**24**
	Округи Західніх Стейтів Америки				
1.	Центральна	6	3	$4,000	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	22	73.000	—
3.	Ст. Луїз, Мо.	5	—	—	—
	Разом	**17**	**25**	**$77.000**	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	22	42	$155.000	2
	Округи Канади				
1.	Торонто, Онт.	22	64	$172.500	8
2.	Монтреаль, Квеб.	8	47	132.000	9
3.	Ніягара, Онт.	10	51	249.000	5
4.	Захід Канади	18	17	59.000	1
	Разом	**58**	**179**	**$612.500**	**23**
	ЗАГАЛЬНА СУМА	**445**	**2,145**	**$7,068.000**	**384**

ТАБЛИЦЯ Ч. 9

ВІДСОТКОВЕ ВИКОНАННЯ КВОТИ ЧЛЕНІВ У 1983 РОЦІ

П.Ч. ОКРУГА	квота	здобула	відсоток
1. АЛЕНТАВН	60	73	121%
2. БАЛТИМОР	50	42	84
3. БОСТОН	35	13	37
4. БОФФАЛО	50	39	78
5. ЧІКАГО	310	165	53
6. КЛІВЛЕНД	180	46	25
7. ДІТРОЙТ	170	130	76
8. ДЖЕРЗІ СІТІ	115	108	93
9. МОНТРЕАЛЬ	60	47	78
10. НЮАРК	150	108	75
11. НЮ ГЕЙВЕН	100	66	66
12. НЮ ЙОРК	280	124	44
13. НІЯГАРА	60	51	85
14. ПАССЕЙК	40	34	85
15. ПЕРТ АМБОЙ	100	73	73
16. ФІЛЯДЕЛЬФІЯ	360	416	110,5
17. ПІТТСБУРГ	120	111	92
18. РОЧЕСТЕР	90	75	83
19. СКРЕНТОН	20	7	35
20. ШАМОКІН	100	100	100
21. СИРАКЮЗИ-ЮТИКА	100	64	64
22. ТОРОНТО	200	64	32
23. ТРОЙ	90	38	42
24. ВІЛКС БЕРИ	20	22	110
25. ВІННІПЕҐ	70	17	24
26. ВУНСАКЕТ	25	34	134
27. ЯНГСТАВН	40	11	27
28. НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ	170	67	39
РАЗОМ	**3,165**	**2,145**	**67,7**

ТАБЛИЦЯ Ч. 10

ВІДЗНАЧЕНІ ОКРУГИ УНС — 1983 р.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. — **перше місце**, за найкраще виконання квоти членів

ЛІГАЙ ВЕЛІ, Па. — **друге місце** за найкраще виконання квоти членів

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — **перше місце** за приєднання найбільшого числа членів

За працю всіх Відділів округи:

ВУНСАКЕТ, Р. Ай.
ПАССЕЙК, Н. Дж.
МОНТРЕАЛЬ, Квібек

ТАБЛИЦЯ Ч. 11

СПИСОК ОКРУГ

які виконали квоту членів на 100 і більше відсотків і за це їм прислуговує **винагорода по $3.00** за кожного нового члена, забезпеченого ЖИТТЬОВИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ — **1983 рік**

Округа	Квота	Приєднано	Відсоток	Життьове забезпечення	До виплати
Алентавн, Па.	60	73	121%	55	$165.00
Філядельфія, Па.	360	416	110,5	254	762.00
Шамокін,Па.	100	100	100	84	252.00
Вілкс Бери, Па.	20	22	110	20	60.00
Вунсакет, Р. Ай.	25	34	134	21	63.00
Разом					**$1,302.00**

ТАБЛИЦЯ Ч. 12

СПИСОК ОКРУГ

які виконали квоту членів на 75-99 відсотків і за це прислуговує їм **винагорода по $2.00** за кожного нового члена, забезпеченого ЖИТТЬОВИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ — **1983 рік.**

Округа	Квота	Приєднано	Відсоток	Життьове забезпечення	До виплати
Балтимор, Мд.	50	42	84%	33	$66.00
Боффало, Н. Й.	50	39	78	32	64.00
Дітройт, Мич.	170	130	76	99	198.00
Джерзі Сіті, Н.Дж.	115	108	93	92	184.00
Монтреаль, Квібек	60	47	78	37	74.00
Нюарк, Н. Дж.	150	108	75	79	158.00
Ніягара, Онт.	60	51	85	40	80.00
Пассейк, Н. Дж.	40	34	85	19	38.00
Піттсбург, Па.	120	111	92	95	190.00
Рочестер, Н. Й.	90	75	83	70	140.00
Разом					**$1,192.00**

ТАБЛИЦЯ Ч. 13

СПИСОК ОКРУГ

які виконали квоту членів на нижче як 75 відсотків і одержать **винагороду по $1.00** за кожного нового члена, забезпеченого ЖИТТЬОВИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ

1983 рік

Округа	Квота	Приєднано	Відсоток	Життьове забезпечення	До виплати
Бостон, Масс.	35	12	37%	9	$9.00
Чікаго, Ілл.	310	165	53	145	145.00
Клівленд, Огайо	180	46	25	45	45.00
Ню Гейвен, Конн.	100	66	66	54	54.00
Ню Йорк, Н. Й.	280	124	44	95	95.00
Перт Амбой, Н.Дж.	100	73	73	49	49.00
Скрентон, Па.	20	7	35	7	7.00
Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	100	64	64	52	52.00
Торонто, Онт.	200	64	32	55	55.00
Трой, Н. Й.	90	38	42	31	31.00
Вінніпеґ, Ман.	70	17	24	16	16.00
Янгставн, Огайо	40	11	27	11	11.00
Разом					**$569.00**

ТАБЛИЦЯ Ч. 14

ВІДЗНАЧЕНІ ЖІНКИ — 1983 Р.

1. Дарія Цапар (347) — **перше місце** за найвищу суму забезпечення
2. Квітка Стецюк (25) — **перше місце** за приєднання найбільшого числа членів
3. Ольга Осередчук (37) — **друге місце** за приєднання найбільшого числа членів

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!

І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ, ЩО ЇЇ ЗВУТЬ

БАТЬКО-СОЮЗ!

СОЮЗОВЦІ! ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ 31-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА — ПРИДБАТИ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕНИХ НА СУМУ 10 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ. ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЮ ВЕЛИКУ МІСІЮ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

Зорганізоване жіноцтво Рочестеру гідне наслідування

8-го грудня 1984 року о год. 4-ій по полудні в залі української православної громади Чиктовага, Н.Й., біля Баффала, відбувся святковий концерт, ціллю якого було відзначити 100-річчя українського жіночого руху. Цей концерт влаштували жіночі організації міста Рочестер, об'єднані при СФ УЖО, Союз Українок Америки відділи 46,47 і 120, Український Золотий Хрест Відділ 18, Об'єднання Жінок ОЧСУ, Сестрицтво при українській православній церкві св. Покрови. Жінки, членки тих організацій, працюють спільно, бо зрозуміли глибоку думку провідного вірша Олени Пчілки, вміщеного на початку альманаху „Першого Вінка":

До спілки ж, сестри! В нашім гаю
Вінки ми праці пов'ємо —
І на користь рідному краю
Жіноче серце віддамо!

Марія Крамарчук (посередині) з виконавцями монтажу.

(Світлив Маріян Борачок)

Зимового дня автобусом і автами приїхали до Баффала понад 50 осіб, переважно молодь і молоді жінки, щоб пригадати цілій суспільності, жіноцтву, а головно молодому жіночому поколінню історичну 100-літню подію.

Перед початком концерту привіт і подяку голові Комітету Марії Крамарчук склала голова 49-го Відділу СУА в Баффало Марія Паньків. Першою точкою програми був монтаж „У поклоні визначним жінкам українського руху" пера Марії Крамарчук. Гарно оформила декорацію сцени Аня Івасів, що підносило почуття поваги і святкового настрою у присутніх. На тлі заслони в глибині сцени були розміщені кольорова сильветка Наталії Кобринської, а по боках — фотографічно побільшені портрети Лесі Українки, Олени Кисілевської, Олени Степанків, Ольги Басараб, Олени Лотоцької і Оксани Мешко. Прекрасно опрацьованим монтажем провадила Марія Крамарчук. У своїй доповіді подала шлях розвою українського жіночого руху і вміло переплітала її нарисами про жінок, представлених на портретах. Ті нариси читали: Тамара Денисенко про Н. Кобринську; Лариса Білик про Л. Українку; Богдана Левицька про О. Кисілевську; Леся Телега про О. Степанів; Єлисавета Бездух про О. Басараб; Галина Снігур про О. Лотоцьку; Леся Рабарська про Олену Мешко. Настрій і красу композиції монтажу підкреслювали стрічки пісень, відіграні на фортепіяні. Молоді виконавці монтажу, одягнені в стилеві народні строї Борщівщини і Городенки, зробили на слухачів сильне враження. Після перерви М. Крамарчук розповіддю про перший український Жіночий конґрес та велич і красу „Дня Української Селянки впровадила слухачів у другу частину програми.

Жіночий хор, що складається із 23-ох осіб, під диригентурою Яри Кекіш і під фортепіяновий акомпаньямент відомого з виступів у Баффало Івана Доценка бездоганно проспівав пісню „Лети, наша пісне, з вітрами" в обробці диригентки. До наступних пісень — „Гей, там у Вільхівці", „В горах грім гуде" і „Боже Великий Єдиний", 19 дівчаток, від 14 літ і старших, в народних строях, виконали вінками і вільноруч вправи, щоб бодай в мініятюрі відтворити те, що відбувалося на площі в Станиславові в „Дні Української Селянки" в 1934 році. Гармонійні рухи виконавців вправ були доказом великої праці хореографів Олі Король і Андрія Цегельського. Публіка нагородила виконавців рясними, довготривалими оплесками. Вміле освітлення сцени Ростиславом Шутером збільшило ефект імпрези.

Голосниками займався досвідчений в тій ділянці Михайло Мочерняк.

Концерт закінчено відспіванням українського національного гимну.

Під час перерви й після закінчення святкового концерту членки 49-го і 97-го Відділів СУА, які були господарями вечора, частували всіх присутніх кавою і солодким.

Слід згадати, що відбулася виставка давніх і сучасних журналів та книжок українських письменниць. Подяка належиться „Гурткові Книголюбів" при 47-му Відділі СУА в Рочестері за те, що понад 40-ок книжок і журналів лежало до огляданя. Ірина Руснак давала зацікавленим пояснення. Між книжками відзначувався жіночий альманах „Перший Вінок", перевиданий СУА в 1984 році у століття жіночого руху, а поруч журнали „Жіноча Доля" і „Жіноча Воля" з датою: Коломия, 15 липня 1934 року.

Проминув безповоротно ще один день. Залишилися враження, спомини і переконання, що сучасне ідейне українське жіноцтво, свідоме сили єдности в громадському житті, зуміє побороти всякі труднощі в ім'я спільної ідеї - праці для свого народу.

Ярослава Борачок

10-річчя картинної ґалерії О. Соневицької

У грудні 1984 року сповнилося 20 років картинної ґалерії Ольги Соневицької. Ґалерія приміщувалася початково в залях Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку за головування скульптора Сергія Литвиненка, який всеціло підтримав задум ініціяторки цієї установи мистецтва. О. Соневицька зібрала 80 картин мистців-малярів з північної й південної Америки, Австралії й Европи, зокрема з Франції (Париж): Хмелюк, Грищенко, Сологуб, Зарицька. В 1967 році ґалерію перенесено до приміщень товариства „Самопоміч" в Ню Йорку при 98 Другій авеню, де вона знаходиться й досі.

Завдяки енерґії, рухливості, проворності й організаційному хистові власниці ґалерії вона зростала й збагачувалася новими іменами видатних малярів та кількістю картин різних напрямків, стилів і техніки виконання.

О. Соневицька влаштувала кілька індивідуальних виставок у Ню Йорку, в тому вперше в ЗСА дві виставки Галини Мазепи (Венесуеля). Організувала виїзні виставки з доповідями мистців і мистецтвознавців (Вашінґтон, Філядельфія, Клівленд, Елізабет, Пассейк, Трентон, Гартфорд, Нюарк, Керґонксон). Під час літніх місяців влаштовувала О. Соневицька виставки в Гантері. Так знайомила вона широкі кола громадянства з образотворчими надбаннями сучасних наших видатних майстрів пензля. Про картинну ґалерію О. Соневицької передавало вістку в Україну „Радіо Свобода" і ватиканська радіостанція.

Картинна ґалерія дає невтомній О. Соневицькій вдоволення й снагу до праці з усвідомленням того, що вона є в центрі творчого процесу українського образотворчого мистецтва і своєю ґалерією допомагає мистцям знайомити громадянство з їхніми творами та промощує їм шлях до українських хат.

Невсипущість, наполегливість і енерґія О. Соневицької дають надію, що вона ще довго сповнятиме свою місію бути посередником поміж українськими мистцями і громадою.

Марія Барагура

День рідного шкільництва в Сіднею

Оживлена праця рідних шкіл українознавства Ню Савт Велсу в Австралії найкраще представляється для зацікавлених під час річного свята Дня Рідного Шкільництва. Цього року поєднано це річне свято із датою 170-річчя народження Тараса Шевченка, тож широка змістовна програма у виконанні учнів була центром святкувань. Простора заля ледве вмістила всіх відвідувачів і учасників свята, що відбулося в неділю, 30-го вересня 1984 року, після Служби Божої в українських церквах Сіднею. На широких столах влаштовано виставку учнівських праць всіх шкіл Ню Савт Велсу.

Розвиток українського шкільництва тут, і в інших стейтах не випадковий. Невелика група громадян-виховників збагнула, що українська мова повинна посісти певний статус серед чужинців і своїх. Треба було здійснити це й осягнути визнання української мови як рівнорядної з іншими мовами при широкому вахлярі політики „багатокультурности" в Австралії, що і здійснено не малим трудом. Створено матрикуляційні курси, на рівні середньошкільних вимог в Австралії, встановлено іспити з відповідними вимогами, і так - пункти за українські предмети змогли зараховуватися для прийняття студентів до університетів. Це дуже добре вплинуло на батьків і учителів. Діти мали вже підтримку з батьківського дому, отримували від них шкільне приладдя й заохоту пильно вивчати українські предмети. Учителі випрацьовували програми, силябус, виробляли методичний підхід. Виставка учнівських праць була практичним виявом цієї наполегливої праці. Вона була дуже дбайливо приготована й упорядкована за клясами та за школами. Є праці — дуже дотепні й вигадливі — навіть двох дошкіль: дошкілля школи ім. Тараса Шевченка з Кабраматти та садочок Братської Школи ім. св. Андрія, Лідкомб. При столах виписані назви шкіл: Центральна школа ім. Кн. Ольги, Лідкомб; Братська школа ім. св. Андрія, Лідкомб; школа ім. Лесі Українки з Канберри; школа ім. Володимира Великого з Меррилендс; школа ім. св. Володимира Великого, Воллонгонг; школа ім. Т. Шевченка з Кабраматти; школа ім. В. Липківського, Нюкастл; школа з Блектовн Ансамбль „Веселка"; школа гри на бандурі.

Школи охоплюють 400 учнів. Їхні праці — це не тільки граматичні вправи, але завдання, виконані з української літератури, історії, географії, культури та мистецтва. Дуже вартісним є добирання відповідного ілюстративного матеріялу до даної теми і доби та вклеювання на сторінки зшитків і альбомів з поясненнями. Ось — одяг різних земель України, відповідно забарвлений, деінде — природа України, там — промисл з видобуванням копалин і виробництвом, а ось там — сплав лісу, а деінде — вироби народного мистецтва: писанки, кераміка, взірці вишивок різних стібів. При працях з географії — мапи України, всякі діяграми з демографії й інші.

Свято відкрила голова Шкільної Ради Ню Савт Велсу Євгенія Барчинська. Вона згадала про значення цих щорічних шкільних свят та пов'язала цьогорічне свято з роковинами народження Тараса Шевченка перед 170-ма роками, а діти ж виховуються на Шевченкових заповітах. Ще вручили грамоти признань за працю і допомогу рідному шкільництву. Усі діти були вбрані в українські народні строї. Присутні — батьки, часто дідуні й бабуні, і, розуміється, всі учителі. Прийшли і друзі українських шкіл. Програма проходила в повному порядку, без затримок; на залі - спокій. Тривала програма доволі довго, адже діти під проводом учителів підготовили різні точки з усіх шкіл, — були і деклямації, співи дуетами і хором, танки, а також інсценізації. Часом відчувалося, що дитині дуже тяжко вимовляти українські слова, але подолала труднощі і вийшла з почуттям чогось завершеного у цей пам'ятний Шевченківський і шкільний день. Деякі діти зовсім вправно деклямували і співали під музику, ритмічно і виразно. Особливі оплески заслужили собі деякі танцювальні групи, між ними - група дітей вишколу Н. Тиравської, музичні й хорові виступи. Згадати б хоча дівочий ансамбль бандуристок на тлі хору, де виразно грало 9 бандур, керівник школи гри на бандурі п. Е. Кульчицький. Зворушливим був виступ трьох малих скрипалів, що грали українські пісні за навчанням японської школи Су-зукі (за слухом) - це діти із школи ім. Кн. Ольги Богдан Ейлерс, Олена Жестовська і чотирилітній Андрій Клочко, які виконали пісні „Чабан" і „Мати доню колихала". Фортепіяновий супровід - Надя Ейлерс. Назвали ми це знамените тріо для заохоти й інших музикальних дітей до навчання гри на скрипці, і тому, що гра була чиста. Самі інструменти малесенькі, виконані для них. Мелодійно і зіспівано звучав хор Центральної Школи; фортепіяновий супровід Люби Крильської, керівник хору Людмила Саракула. На увагу заслуговують сценки, дбайливо опрацьовані учителями й виконані учнями. Була це жартівлива сценка „Явтуше", з декоративним возом, конем та Явтухом в брилі, із батогом та молодичка в хустині, виконана школою ім. В. Липківського з Нюкастл. Скеч „Як Тарас ходив до залізних стовпів" виконали учні школи ім. Кн. Ольги, з доброю вимовою (О. Кульчицька та М. Іванченко). Дуже добре опрацьовану кольоритну сценку „Павликів сон" виконали діти школи ім. Т. Шевченка - Кабраматта. В ній діти, перебрані за лісові квіти, вивели танець у сні Павлика, що задрімав на пеньку у лісі. Інші діти підтримували дубове гілля, а мати чекала й вітала Павлика вдома. Ця сценка, вдумливо виведена Лілією Корженівською та Олександрою Намурен, мала великий успіх.

Хотілося б згадати усіх дітей і учителів, та на це не було б в дописі місця. Треба ще тільки сказати, що такі імпрези, а зокрема драматична дія, дає дітям велике вдоволення.

Кінцева точка — імпозантна. Вийшли на сцену всі діти — так що ледве вмістилися і проспівали разом із бандуристами „Заповіт" Шевченка. Цим закінчилася сіднейська імпреза.

Н. Пазуняк

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

Академія в честь Митрополита А. Шептицького в Ню Йорку

Під протекторатом Владики Василя Лостена зі Стемфорду, старанням Комітету для пошани Митрополита Андрея Шептицького в 40-річчя його смерти у майже виповненій врочисто настроєними людьми залі Фешин Інституту в Ню Йорку, 9-го грудня 1984 року відбулася святочна Академія. Святочний комітет, що зорганізував Академію складався з ряду наших громадян, переважно парохіян церкви св. Юра. Почесним головою його був парох о. ігумен Патрикій Пащак, ЧСВВ, а діючим головою—адв. Роман Гуглевич.

Вже перед початком Академії привернула на себе увагу перша сторінка програмки з нововіднайденим Святославом Гординським мистецьким портретом Слуги Божого Андрея, авторства мистця О. Новаківського, в гарному графічному оформленні Богдана Титли. Однак, у змісті програмки, що повинна б була бути взором для інших, знайшлись, на жаль, і деякі прикрі недоліки, як, наприклад, не згадано прізвищ поетів, авторів тексту пісень. Крім композитора, треба було видрукувати й ім'я автора слів композиції. Бо, якщо знаходимо в програмці прізвища Стеценка чи Гнатишина, то тим більше мусить бути в ній місце і для такого прізвища як Шевченко.

Програму Академії розпочав відомий невеличкий мішаний хор ім. митр. А. Шептицького, який в неділі співає у церкві св. Юра Богослужбу, так звану дванадцятку. Добре, що хор виконав майже невідому композицію Бориса Кудрика— Молитву „Отче наш".

Владика Лостен відкрив свято, привітавши щиро всіх присутніх. Далі цей хор проспівав „Коли втомлений" Й. Кишакевича—І. Недільського з дзвінким сопрановим сольо Зірки Дерлиці та „Буде ім'я Господнє" І. Недільського. Хор, тепер під диригентурою оперового співака, члена Метрополітальної опери Андрія Добрянського, намагався співати як найкраще. Однак, як це можна було заздалегідь предбачити, що хор без концертового досвіду і пристосування до сценічних виступів бо ж хор співає постійно тільки в церкві— ледве чи буде в спромозі вчинити особливо додатнє враження. А ще до того, коли в кожного слухача на гадці „Прометей" і „Думка". Все таки спів хору був зовсім сприйнятливий.

Блискучу промову Владики Іннокентія Лотоцького, ЧСВВ, з Чикаго, знаменував великий подив і пієтизм для особистости Митрополита Шептицького, видвигнення його заслуг для справ релігії, любови до українського народу, його патріотизму та незламного бажання промовця, щоб у недалекому часі проголошено цього великого Митрополита—святим.

Бас-баритон А. Добрянський при досвідченому фортепіяновому супроводі Томи Гринькова, виконав дуже поправно пісні „Пасли пастирі" А. Рудницького, „Степ" (слова М. Чернявського), Я. Степового та „Псалом 94" (переклад П. Куліша), В. Барвінського.

Не зважаючи на те, що ми нещодавно слухали чоловічого хору „Прометея" з Філядельфії, було цікаво і приємно знову його почути. Виведені ним були три великі твори: „Хваліте Бога" А. Лірина, „Молітесь, братія (не „браття", як у програмці) і „Вибір гетьмана", обі речі з музикою К. Стеценка. В першій композиції солістом був тенор Омелян Татунчак в другій баритон Ігор Кушнір, а в третій новий, молодий, багатонадійний баритон Мирон Касіян. Диригував темпераментно і владно Михайло Длябога. Особливо помітне в хорі, по европейському турне, цінне поглиблення інтерпретації у кантаті „Вибір гетьмана". Звучання „Прометея" було знамените. Акомпаньювала з великим відчуттям фрази Ірина Пелех-Зварич.

„В храмі св. Юра" Б. Лепкого деклямувала Лідія Крушельницька. Початок деклямації був гарний і голосний. Однак сама поезія довга і для виголошення томлива; тому хтось із Комітету повинен був присунути мікрофон до декляматорки. Всі бо люди бажали почути зворушливу поезію. Це вже вдруге такий неприємний випадок з мікрофоном у відносно короткому часі.

Щасливо і вдало розпочав свій виступ мішаний хор „Думка" молитвою „Богородице Діво" з музикою А. Гнатишина та сопрановим сольом Марти Кокольської-Мусійчук, з фортепіяновим достроєм Тетяни Поташко, яка бездоганно супроводила хор у всіх точках. Наше сопрано була при виїмково добрім голосі. Цікава композиція Гнатишина „Чи Ти мене Боже милий", псалом 12, у Шевченковім переспіві, головно своїм темпом. Переконливо звучав соліст-бас Ігор Зам'ятий.

В „Українській музиці" А. Рудницького, на стор. 156, найвиразніше, за Людкевичем, закарбовано заголовок другої частини „Кавказу" назвою „Молитва". Цю назву пригадують собі ще навіть деякі живучі в Ню Йорку хористки з львівського „Бояна" та й інші люди, що цікавились музичним життям Галичини перед обома світовими війнами. Тому воно образливо для пам'яти геніяльного Людкевича і для всіх українців послугуватись заголовком „Не нам на прю" наданим большевицькими цензорами. „Думка" виконала цю прекрасну композицію успішно. Диригування С. Комірного було музикальне і динамічне.

Воно не зовсім вдячно для солістки виступати після хору. Проте М. Кокольська-Мусійчук випала все таки додатньо зі своїми піснями. А проспівала вона „Під Твою милість" пісню-молитву І. Соневицького та „Як давно" Г. Китастого. Ця перша, це, мабуть, наймелодійніша—досі—пісня Соневицького, друга, досить

(Закінчення на стор. 8)

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

92-ий Відділ СУА у Менвіллі при праці

Старанням голови Відділу Тетяни Рішко 2-го грудня 1984 року в приміщенні Голідей Інн у Соммервіллі, Н. Дж., відбувся панель на тему „Світличка і наші діти".

У панелі брали участь: д-р Іван Головінський—„Інтелектуальний розвиток у шкільному віці"; Соня Слободян—„Програма у садочках"; Надія Пилипишин-Літепло—„Метода Марії Монтессорі і практичне застосування у світличках"; Лідія Крушельницька—„Українська мова у практиці"; Олексій Шевченко—„Підготовчі кляси українських шкіл". Панель вела Надя Нинка. Доповіді були повчальні й цікаві та заторкали всі аспекти виховання малих дітей.

Членки 4-го Відділу СУА у Ню Брансвику Соня Слободян і Оксана Бокало змонтували показ матеріялів, вживаних у навчанні дітей у світличці. Це включало естетично виконані звіроподібні рисунки, витинанки, групові знімки дітей під час праці і забави у світличці.

Надія Пилипишин-Літепло і Христина Соневицька з Йонкерсу, Н. Й., приготовили дитячі забавки та примістили їх на столах у мініятюрних огорожах, кімнатках, верстатах праці тощо. Для вивчення азбуки була малятам придумана таблиця „Українське бінго". Кореляція букв із відповідними предметами виконувалася при допомозі „Торби таємниць", в якій переховувалися об'єкти, що їх діти розпізнавали та називали.

Присутні з великим зацікавленням оглядали обидві вистави, а для виховників була нагода засвоїти нові цікаві можливості навчання. В розпродажі були книжечки для дітей, гри та ленти з награними співами.

На імпрезі була голова Окружної Управи СУА Ню Джерзі Ірина Чайківська, виховна референтка Окружної Управи Ню Йорк Ярослава Трембіцька, заступниця голови Української Шкільної Ради Стефанія Квасовська з Кліфтону, Ню Дж.

Надя Нинка закінчила панель словами: „Виховання української дитини—це обов'язок всієї української громади".

Присмно згадати імпрезу такого важливого для нас значення. Сподіваємось, що вона буде заохотою та прикладом для інших відділів СУА, які мають труднощі у веденні чи плянуванні дитячих світличок з огляду на брак матеріялів чи достатнього знання.

Ми вдячні панелістам за компетентно та цікаво підготовані доповіді. Вони сприймалися легко, і присутні не мали найменших труднощів слідкувати за їх змістом. Ще більше дякуємо тим жінкам, які потрудилися приїхати до нас із сусіднього стейту.

Під час панелю (зліва): Надя Нинка, Лідія Крушельницька, д-р Іван Головінський, Тетяна Рішко, Соня Слободян, Надія Пилипишин-Літепло, Олексій Шевченко.

М. Стахів

Збагачуються ряди українських лікарів

Не лише у многолюдному Ню Йорку чи в гордовитому Чикаго, але й у місті братньої любови, - колишній столиці Америки, українська громада має свої радісні події.

Ось недавно з гарними успіхами закінчили студії у ділянці здоров'я Олексій Цьвіль дипломом доктора медицини, а його дружина, Христина Ракоча-Цьвіль — дипломом оптометриста.

Олексій Цьвіль, син Юрія і Дарії Цьвілів, народився в Ню Йорку, де закінчив народню і середню школи та українознавство матурою. Старший пластун куреня „Хмелі".

Вищі студії закінчив бакалавратом з біології в Нюйоркському університеті в місті Ню Йорку, а докторатом з медицини у медичному університеті у Темпл у Філядельфії в травні 1984 року з численними відзначеннями.

Д-р О. Цьвіль є членом американської медичної асоціяції і тепер відбуває резиденцію в Меморіяльному шпиталі в Абінгтоні та плянує спеціялізуватися в неврології.

Д-р Олексій Цьвіль.

Д-р Христина Ракоча-Цьвіль.

Христина Ракоча-Цьвіль, дочка Йоана і Стефанії Ракочих, народилася у Філядельфії, де закінчила народню, середню і вищу освіти. Українознавство закінчила матурою з відзначенням в „Рідній Школі" і Музичний Інститут, кляса фортепіяна проф. Б. Перфецького. Вона - старша пластунка, належить до куреня „Перші Стежі" і є зв'язковою 4-го куреня юначок у Філядельфії. Студії з біології закінчила бакалавратом в Ля Салл коледжі, а докторатом з оптометрії закінчила Пенсильванійський коледж оптометрії.

Д-р Христина Ракоча-Цьвіль є членом американської і пенсильванійської оптометричних асоціяцій, інструктором при викладах фізіології при коледжі оптометрії та відбуває резиденцію із загальної оптометрії в Очному інституті при Пенсилванійському коледжі оптометрії у Філядельфії.

Українська лікарська громада радіє з небуденних досягнень цієї ідейної молодої пари й бажає їм великих успіхів не лише у їхній професійній праці, але також і в родинному житті, та надіється, що зі свіжим молодечим запалом скріплять вони працю Украінского Лікарського Товариства.

Д-р Роман Сухий

КУППО плянує...

(Закінчення зі стор. 1)

ворення КУППО в політичний центр. Думки ред. А. Семенюка вислухано з великою увагою і вони стали головним предметом дискусії, в якій взяли участь ред. Іван Кедрин-Рудницький, проф. М. Воскобійник, д-р Р. Борковський, інж. В. Саленко, інж. М. Герець, д-р Ю. Солтис, д-р Р. Барановський, а також гість з Европи д-р А. Фіголь. У висліді речевої і вичерпної дискусії схвалено одноголосно дуже важливу постанову про створення Комісії у складі д-ра М. Воскобійника, д-ра З. Гордиського, д-ра Р. Борковського та ред. А. Семенюка, яка може бути поповнена додатковими представниками уманлатованими проводами політичних середовищ, а яка має підготовити до 15-го лютого 1985 року устрій перебудованої КУППО в Конгрес Українських Політичних Партій і Організацій, спільну плятформу, декларацію та оперативний плян нової форми КУППО як спільного політичного диспозиційного центру. Схвалено також, що проф. М. Воскобійник ще до чергової сесії, яка має відбутися 15-го лютого 1985 року, подасть остаточні висліди своїх консолідаційних заходів, які він проводив із доручення КУППО.

Крім цієї важливої постанови сесія КУППО схвалила ще цілий ряд постанов на підставі внесків і рекомендацій учасників, зокрема постанову про оборону українських політичних в'язнів шляхом висилки відповідного меморандуму до урядів західнього світу та відповідних міжнародних організацій.

Помер...

(Закінчення зі стор. 1)

свою живу діяльність. Він був визначним співаком об'єднаного метрополітального хору під диригентурою Степана Марусевича, танцюристом та актором у величавих історичних постановках „Гомону України" у 1949 і 1950 роках. Як ветеран американської армії, він був активним членом і касиром Організації Українських Американських Ветеранів та комендантом її місцевої станиці і членом організації „Американський Легіон". Він був також касиром Українського Американського Демократичного Клюбу в Брукліні.

Вже в 1950-их роках Василь Цюпа зактивізувався у 325-му Відділі Українського Народного Союзу, Товаристві „Запорозька Січ", та був понад 30 років його фінансовим секретарем і незвичайно успішним організатором нових членів. Цей Відділ зростав милевими кроками у числі членів і за це Василь Цюпа, як організатор, здобув кількакратно звання Члена Клюбу Заслужених Союзовців, а члени Відділу обрали його делегатом на ряд Конвенцій УНСоюзу.

Покійний осиротив дружину Дороті, доньку Варвару, яка допомагала батькові в його союзовій секретарській праці, сина Василя мол., доньку Джойс, сина Григорія та велику союзову і ширшу українську громаду. Панахиду біля тіла Покійного відправлено в четвер вечором у похоронному заведенні Ґлісон Фюнерал Парльор при 149-20 Нордерн Булевард у Флашінґу, Н. Й., а похорон в п'ятницю, 11-го січня, ранком з цього ж похоронного заведення до української католицької церкви св. Благовіщення у Флашінґ Медовс, Н. Й. і на цвинтар Святого Духа у Гемптонбургу, Н. Й.

ХВИЛЯ СИЛЬНИХ МОРОЗІВ охопила майже усі країни Західньої Европи. В Римі, наприклад, перший раз від 14-ох років випав сніг, а у Фінляндії метеорологи занотували 58 ступенів нижче зера за Фаренгайтом. Холодні вітри від полярного кола аж до Середземного моря спричинили великі матеріяльні шкоди і були причиною смерти понад 20 европейців. Великобританія покрита грубим покривалом снігу і деякі летовища закриті для відлетів і приземлення пасажирських літаків. Уряд Франції наказав поліції вишукувати бездомних осіб, бо кілька з них вже замерзло на вулицях Парижу. В Швайцарії також занотовано найнижчу від 20-ох років температуру 40 ступенів нижче зера за Фаренгайтом.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ізраїльського уряду Шімон Перез взяв на себе повну відповідальність за припинення нелегальної транспортації чорних жидів з Етіопії до Ізраїля, щоб таким способом рятувати їх від голодової смерти. Як відомо, досі вдалося перевезти із Судану до Ізраїля 7,000 жидів з родинами. Понад 4,000 осіб очікують на транспортацію в Судані, а 6 до 8,000 перебувають ще в Етіопії. Деякі політики партії і навіть співробітники Ш. Переза критикували його за припинення нелеґальної транспортації і закликали, щоб уряд продовжував рятункову акцію.

Тричі слава...

(Закінчення зі стор. 1)

а „Думу про Матір Україну" проспівав гість з Великобританії відомий соліст-бандурист й імпресаріо Володимир Луців; пісню про 500 жінок-українок, які загинули в Кінґірі під гусеницями совєтських танків, проспівав М. Дейчаківський, викликавши сльози у багатьох слухачів на залі. Першу частину концерту закінчили бандуристки Ліля Опанащук і Оля Ходоба піснею власної композиції „Жито сію".

У другій частині концерту переважали збірні виступи. Відслонилась куртина і присутні побачили 138 молодих бандуристів різного віку, мов цвіт у лузі, всі в національних барвистих одягах, усміхнені. Щось нове на українській сцені, але яке цінне і потрібне. Може тому цей концерт своїм змістом і своєю ідеєю був вдалою імпрезою. У другій частині блиснули також талантами нові багатонадійні диригенти, які чергувались у керуванні збірних виступів. Ними були: П. Китастий, Тарас Павловський, Юліян Китастий і Наталка Павловська. Цей великий кобзарський збір виконав дуже вдало і переконуюче цілий ряд колядок, як „Бог Предвічний", „Щедрик", „Жала Уляна", „Встань, Давиде", „Днесь поюще", „Небо і земля" та інші. Після цього овації тривали принаймні кілька хвилин. Присутні висловлювали не тільки своє захоплення виконанням пісень, але й признання молоді і організаторам за їхню ідею влаштування концерту, що треба практикувати в майбутньому, бо це поглиблює любов до української пісні й музики і мобілізує громаду на підтримку української музичної культури.

Бас-баритон і бандурист Марко Фаріон потішив присутніх жартівливою піснею „Люлька ж моя, чепурненька", а М. Невмержицький піснею „Там, де Ятрань круто в'ється" під акомпаньямент М. Дейчаківського і Ліди Чорної.

Між старшими бандуристами були також найменші, бо заледве 5-6 річні „кобзарі" з маленькими бандурами: Тіна Беренда, Ліза Кобилецька і Михась Розцішевський.

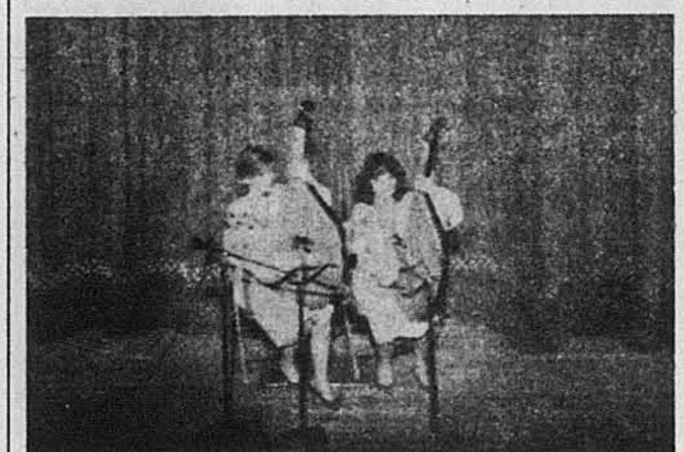
Програму закінчив збірний ансамбль бандуристів вільного світу, так він себе називає, виконавши пісні: „Мій батько орендар", „Ой, горе тій чайці", „А калина — не верба" і дуже ефектовний „Марш молодих" — слова Івана Багряного, муз. Г. Китастого.

Ансамблеві було вручено китиці квітів від Українського Народного Союзу і хорів „Жайворонки" при ОСУМА, „Думки" та інших організацій. Всі ці квіти кобзарська молодь, ідучи на другий день, 30-го грудня, до Філядельфії, щоб повторити концерт, повернула до Бавнд Бруку на український православний цвинтар св. Андрія і там поклала їх на могилу свого вчителя і надхненника батька-бандуриста Г. Китастого.

Отець Федот Шпаченко відправив Панахиду, а бандуристи заспівали пісню „Думи мої, думи мої".

Квінтет в першій частині програми.

Оля Ходоба і Ліля Опанащук в дуеті.

Ігор Махлай читає приречення, а дві бандуристки кладуть квіти на могилу Г. Китастого.
(фота: Петро Матіяшик)

Юні бандуристи біля могили св. п. Григорія Китастого.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

До уваги...

(Закінчення зі стор. 2)

В моєму дописі про Гіллярі („Свобода" ч. 105 з 1984 року), шукаючи за матеріялами про плем'я шерпів, натрапив на небуденно цікаву відомість в томі 16-му „Енциклопедія Британіка" ст. 222А. Отож в У сторіччі перед народженням Христа, королем Тибету був могутній Санґцен Ґампо, який мав дві жінки — королеви. Їм вдалось переконати їхнього мужа-володаря щоб прийняв буддизм. За цей подвиг вдячне населення королівства надало обидвом королевам ім'я Тарас, що мало б бути виразником небуденного подвигу.

Чи ім'я Тарас принесли в Україну турки-татари з далеких вершин тибетсько-непальських, за посередництвом спільного монгольського походження з тих далеких просторів? А якщо так, що слово „Тарас" в них означало?

Чи ця тема не була б на часі одної з наших конференцій? Думаю, що так і що більше доведеться прочитати про генезу імени нашого поета, який прославив це ім'я — Тарас.

Ф. Лукіянович
Філядельфія, Па.

Зошит...

(Закінчення зі стор. 2)

дянською Батьківщиною". Тому й тільки тому в згаданому вище „магазині" — книгарні, замість україномовної спортової літератури домінують книги „Я смотрю хоккей", „Все о футболе" — Б. Майорова, „Все о спорте", „Вибираю бег", „Гордость советского спорта" й сотні інших російських книг, брошур, журналів і газет. Це, — як недавно заявив ватажок Української ССР, — Щербицький має „сприяти формуванню комуністичної переконаности почуття радянського патріотизму і соціялістичного інтернаціоналізму".

Виглядає україномовна література в сучасній Україні — незріла в ідейному і мистецькому відношенні...

На останньому пленумі правління Спілки письменників України Щербицький між іншим сказав, „...що партія вела і вестиме непримиренну боротьбу проти будь-яких відступів від класових ідейних позицій. Лінія тут може бути лише одна — незрілі в ідейному і художньому відношенні твори не повинні виходити в світ".

Сказано ясно і недвозначно. Тому, що ці закиди в основному відносяться до україномовної літератури, її місце ще більше як досі займатиме література по-російськи в цьому числі і в ділянці фізичної культури і спорту.

Зошити незадоволеного попиту на україномовну, спортову літературу рясnітимуть дальше численними запитами в усіх містах України, але, як і в минулому, ці прагнення мільйонів спортовців не спроможні зупинити лихоліття русифікації, що її пляново проводить червона Росія при повній співпраці так зв. уряду Української СССР.

Академія...

(Закінчення зі стор. 7)

популярна тепер у нас. Сам спів був мистецький, тому деклямувати слова в другій пісні було зовсім зайво.

Ще кінцеве слово мав Р. Гуглевич, який дякував усім а передусім тим, що причинились до успіху свята.

Програма Академії закінчувалась потужним виведенням відомого з „Запорожця" Гулака-Артемовського „Владико неба і землі" злученими хорами „Думки" і „Прометея" під керівництвом М. Длябоги. Добірною солісткою була М. Кокольська-Мусійчук. А хористи виспівали всю свою енерґію в оцих кінцевих могутніх акордах.

Наш прекрасний, релігійний гимн „Боже великий, єдиний" Лисенка, міг би був ще тільки додати сяйва до закінчення програми.

Академія ця була гідним звеличанням і прославленням імени нашого Великого Митрополита Андрея.

Теодор Терен-Юськів

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ
20-ГО січня 1985 РОКУ

Россфорд, Огайо. Річні збори Б-ва св. Михаїла Відділу 235 відбудуться о год. 2:30 по полудні при 139 Walnut St.

Проситься членів прийти та вирівняти залеглі вкладки.

Якщо на означений час не буде досить присутніх, збори відбудуться пів год. пізніше.

Михайло Бобер
секр-касир 235 Відділу

НЕДІЛЯ
27-ГО СІЧНЯ 1985 РОКУ

Лудлов, Масс. Загальні річні збори Братства Івана Франка Відділу 253 відбудуться о годині 2-ій по полудні в залі Української Католицької Церкви свв. Петра і Павла Нюбурґ вул.

С. Михайлишин

НЕДІЛЯ
3-ГО ЛЮТОГО 1985 РОКУ

Гестінґ он Гадсон. Річні загальні збори 6 Відділу Українського Народного Союзу відбудуться о годині 3-ій по полудні, при 11 Вашінґтон Стріт Гестінґ.

На порядку нарад: вибір нового Уряду, а особливо секретаря, бо бувший секретар мусить відійти через стан здоров'я.

Просимо всіх членів прибути на Збори.

За Управу

Мирон Кучира — Голова
Іван Пециляк — секретар

● РОЗШУКИ ●

ПОШУКУЮ

Галю Кулинич, її тету Марію Ґовду, кузенів Марусю Микулович і Дольця Пасічинського, товаришку Мілю Крісу. Хто знав би про них прошу писати до:

MARIAN TYMCHYSHYN
25 Tower Hts
Loudonville, N. Y. 12211